



PHONG TRÀO CURSILLO
NGÀNH VIỆT NAM
GIÁO PHẬN SAN JOSE, CALIFORNIA

BẢN TIN ULTREYA

Tháng 1, 2017

*Chúc Mừng
Mùa Giáng Sinh và
Năm Mới Đinh Dậu
An Bình - Hạnh Phúc*



PHONG TRÀO CURSILLO - NGÀNH VIỆT NAM GIÁO PHẬN SAN JOSE, CALIFORNIA

1524 Hemmingway Rd., San Jose, California 95132

Email: hieutransj@gmail.com

VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH



CHỦ TỊCH PHONG TRÀO

Gioan Trần Hiếu
408-655-5331



CHA LINH HƯỚNG

Lm. Andrew Nguyễn Vũ
408-291-6280



PHÓ CHỦ TỊCH PT

Matthew Phan Hoàng Vương
408-858-2412



THƯ KÝ

Teresa Nguyễn Chân Tú
408-667-0411



TRƯỜNG LÃNH ĐẠO

Giuse Trần Văn Trung
408-504-9481



KHỐI HẬU

Giuse Bùi Quang Hùng
408-314-1391



THỦ QUỸ

Victoria Lee Vicki
408-464-5457



KHỐI TIỀN

Gioan B. Nguyễn Nhật Tiến
408-515-2659



KHỐI BA NGÀY

Giuse Nguyễn Ngọc Phan
408-203-3036



KHỐI TRUYỀN THÔNG

Phêrô Nguyễn Châu Tuấn
408-386-2279

Ban Biên Tập

- Đominicô Nguyễn Lô
- Maria Nguyễn Thị Bạch Hường
- Jerome Nguyễn Việt Hải
- Maria Nguyễn Thị Bạch Tuyết
- Joseph Nguyễn Như Bá

Liên lạc gửi bài:

Email: banbientap.cursillo@gmail.com

Địa chỉ: 1207 Panoche Ave, San Jose, CA 95122

MỤC LỤC

Thư Cha Linh Hướng	1
Thư Văn Phòng Điều Hành	3
Bầu Cử VP Điều Hành Phong Trào Cursillo VNSJ 20/11/2016.....	5
Sống và Yêu – Ôn Gọi Lãnh Đạo Phục Vụ.....	12
Hạnh Phúc Hòa Bình.....	15
Mười Năm Gắn Bó Hợp Nhóm - Cảm Tạ Ôn Thầy Chí Thánh.....	16
Hai Lần "Cái Tạo".....	19
Những Món Quà Đêm Giáng Sinh.....	21
Life Experience on The Street of Mexico.....	23
Đêm Giao Thừa Khấn Mẹ.....	25
Thánh Giuse - Nguồn Ôn Phúc	26
Một Thoáng Tâm Tình.....	28
Nhớ Lại Chiều 30 Tết.....	30
Mưa Cũ Gọi Mùa Xuân	32
Con Đang Chờ Chúa.....	33
Tình Yêu và Hành Trang Đức Tin Từ Khóa Ba Ngày.....	37
Nhân Đức Của Mẹ Teresa Calcutta.....	39
Một Chuyến Đi.....	45
Gặp Gỡ Chúa Qua Cuộc Hành Hương Thú Vị.....	49
Chúa Đồng Hành Trong Cảm Nghiệm Chính Mình.....	51
Cảm Nghiệm Hồng Ân Thiên Chúa Trong Khóa Tĩnh Tâm.....	55
Hình Ảnh Khóa Tĩnh Tâm St. Clare's 13 - 15/01/2017.....	58
Giới Thiệu Tác Phẩm Nghệ Thuật.....	63
Báo Cáo Tài Chánh.....	64

THƯ CHA LINH HƯỚNG

Tháng 1, 2017

Mừng Lễ Thánh Quan Thầy

Chúc mừng Năm Mới Đinh Dậu

Quý anh chị Cursillistas thân mến,

Hằng năm vào cuối tháng Giêng dương lịch, chúng ta cử hành lễ Thánh Phaolô Trở Lại, quan thầy Phong Trào Cursillo. Lễ kính, theo niên lịch phụng vụ, nhằm ngày 25 tháng Giêng, là dịp để chúng ta suy niệm gương Thánh Phaolô, đặc biệt cuộc sống của ngài sau biến cố đổi đời khi gặp Thầy Chí Thánh.

Sách Tông Đồ Công Vụ thuật chuyện Saolô, trên đường đi Đa-mát đã bị một luồng ánh sáng quật ngã, đôi mắt bị mù, và suốt ba ngày ông không ăn không uống. Ông đã được môn đệ Kha-na-ni-a đặt tay trên mình, làm cho ông thấy được. Và khi đã được cứu chữa, ông đứng dậy, chịu phép rửa và bắt đầu rao giảng Đức Kitô (xem TĐCV đoạn 9).

Cuộc đời của thánh nhân, từ khi gặp Thầy Chí Thánh, không còn là Saolô, đối thủ của các Kitô hữu, mà trở thành Phaolô, một tông đồ nhiệt thành. Quãng đời ngày thứ tư của ngài, không êm đềm bằng phẳng, nhưng là một chuỗi những ngày đầy thử thách, khổ đau, kể cả roi đòn, tù tội, đến mức phải đổ máu đào. Thế nhưng, ngài không những chấp nhận hết mà còn sung sướng tự hào vì biết Chúa Kitô.

Ngài nói, "Những gì xưa kia tôi cho là có lợi, thì nay, vì Đức Kitô, tôi cho là thiệt thòi. Hơn nữa, tôi coi tất cả mọi sự là thiệt thòi, so với mối lợi tuyệt vời, là Đức Kitô Giêsu, Chúa của tôi. Vì Người, tôi đành mất hết, và tôi coi tất cả như rác, để được Đức Kitô và được kết hợp với Người" (Pl 3:7-9).

Những ngày này của năm Âm Lịch cũng là thời điểm Xuân về Tết đến, ngày linh thiêng của dân tộc Việt Nam. Ngày Tết là dịp để chúng ta tạ ơn đất trời, tưởng nhớ tổ tiên, ôn lại chuyện cũ và nhìn về tương lai. Chúng ta tạ ơn Chúa vì biết bao ơn lành Người đã ban, và nguyện cầu cho năm mới. Với tất cả niềm phó thác, chúng ta xin Người quan phòng và tiếp tục chúc lành cho chúng ta.

Mừng Xuân, chúng ta không quên hướng về quê hương với biết bao nỗi niềm, và thành tâm nguyện cầu cho đất nước được vẹn toàn, cuộc sống người dân càng ngày càng cải tiến, môi trường được gìn giữ trong lành, cũng như các giá trị văn hóa tinh thần, nhân quyền nhân phẩm được đề cao và tôn trọng.

Chào mừng Năm Mới Đinh Dậu, tôi thành tâm cầu chúc quý anh chị Cursillistas và gia đình được hạnh phúc, khang an và thịnh vượng.

Cầu xin Chúa chúc lành cho tất cả chúng ta.

Thân mến trong tình yêu của Thầy Chí Thánh,

LM Andrew Nguyễn Vũ
Linh Hướng Phong Trào

THƯ VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH CHÚC MỪNG NĂM MỚI ĐINH DẬU 2017

*"Bốn mùa Chúa đổ hồng ân,
Ngài gieo màu mỡ ngập tràn lối đi"
(TV 65:12)*

Thân ái kính chào quý cha, quý tu sĩ, quý bác và quý anh chị Cursillistas:

Nhờ Ôn Chúa, chúng ta được quây quần với nhau để mừng lễ Kính Thánh Phaolô Tông Đồ Trở Lại, Quan Thầy Phong Trào Cursillo. Ngày lễ mừng cận ngày cuối năm Âm Lịch, cũng là dịp để chúng ta hội ngộ Tân Niên đón mừng Năm Mới Đinh Dậu sắp đến gần.

Phong Trào Cursillo được ĐGH Phaolô Đệ VI long trọng công bố sắc lệnh đặt Thánh Phaolô làm Thánh Bổn Mạng cho Phong Trào, vào ngày 14 tháng 12, năm 1963; ngài viết như sau:

"Tại Rôma, bên ngoài tòa Phêrô, sau nhiều suy tư và với đầy đủ năng quyền giáo hoàng của Tôi, Tôi đặt tên và tuyên bố Thánh Phaolô, vị hiển thánh trên trời trước Tòa Chúa, làm bổn mạng Phong Trào Cursillo".

Cuộc đời của thánh nhân trên đường đi Đa mát là khúc quanh, không những cho cuộc đời của chính ngài nhưng còn cho toàn Giáo Hội vào thời sơ khai. Là tông đồ của dân ngoại, ngài chính là ân nhân của chúng ta, những con người ngoài Do Thái, để được ơn phúc làm người Kitô hữu. Với các thành viên Phong Trào, ngài là nguồn hứng khởi để chúng ta tiếp tục phấn đấu hoán cải trong bước đường theo Thầy Chí Thánh.

Vào những ngày này của tiết trời, bên kia bờ Thái Bình Dương, dân tộc Việt Nam chúng ta đang chuẩn bị đón Xuân. Đối với chúng ta, mỗi khi Xuân về Tết đến, một cảm giác nao nao bồi hồi, gợi lên biết bao nỗi niềm trong tâm trí. Tưởng nhớ tổ tiên, thân bằng quyến thuộc và các chiến sĩ

cho tự do và độc lập của tổ quốc, chúng ta cầu xin cho các ngài được hưởng vinh phúc trên Thiên Đàng. Hướng về Việt Nam chúng ta cầu chúc cho quê hương và dân tộc được trăm phần an lành.

Trước thềm Năm Mới Đinh Dậu, xin kính dâng lên Thiên Chúa lời nguyện xin mà ông Môi Sen đã dâng lên để cầu khẩn cho dân ngài, cũng là lời cầu chúc xin gửi đến quý cha, quý anh chị và toàn gia quyến:

***"Nguyện Đức Chúa chúc lành và gìn giữ chúng con!
Nguyện Đức Chúa tươi nét mặt nhìn đến chúng con và
dủ lòng thương chúng con!
Nguyện Đức Chúa ghé mắt nhìn và ban bình an cho
chúng con!" (Ds 6:24-26)***

Với tấm lòng thành, chúng ta tin tưởng Thầy Chí Thánh sẽ ân phúc dồi dào cho chúng ta.

Quý mến,
Thay lời VPDH,

Gioan Trần Hiếu, Chủ Tịch Phong Trào

BẦU CỬ VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH PHONG TRÀO CURSILLO VNSJ – 20/11/2016

Phêrô Nguyễn Châu Tuấn



Bầu cử, một việc làm mang tính dân chủ trong tất cả các tổ chức xã hội cũng như hội đoàn thiện nguyện. Việc bầu cử trong Phong Trào Cursillo, Giáo

phận San Jose, Ngành Việt Nam (VNSJ) cũng tuân theo qui luật đó. Cứ hai năm một lần, Phong Trào Cursillo VNSJ lại tổ chức bầu cử bán phần. Bán phần là bởi vì Phong Trào Cursillo VNSJ



***Các anh chị đắc cử Ban Điều Hành PT Cursillo VNSJ ngày 20/11/2017:
A. Nguyễn Phan, C. Vicki Lee, A. Trần Văn Trung và A. Nguyễn Nhật Tiến***

có truyền thống chỉ bầu một nửa số thành viên trong Ban Điều Hành Phong Trào trong mỗi lần bầu cử để duy trì tính liên tục trong công việc điều hành. Việc làm này đã làm cho PT Cursillo VNSJ hoạt động đều đặn, trôi chảy trong nhiều năm qua.

Ngày 20 tháng 11 năm 2016 là một buổi họp Trường Lãnh Đạo của tháng 11 và cũng là

ngày bầu cử bán phần của Phong Trào Cursillo VNSJ năm 2016. Để thuận tiện trong việc chuẩn bị và khích lệ các Cursillista tham gia bầu cử bán phần này, Văn Phòng Điều Hành Phong Trào đã liên tục thông báo trong các buổi Đại Hội Ultreya cũng như qua v-cursillo email group trong nhiều tuần trước đó. Lý do việc bầu cử được tổ chức bởi

Trường Lãnh Đạo của PT Cursillo là do qui định trong sách Cẩm Nang Lãnh Đạo 2012,

cử này được tiến hành chọn 4 vị trí: Trưởng Trường Lãnh Đạo, Trưởng Khối Tiền, Trưởng



Khối Ba Ngày và Thủ Quỹ. Anh Giuse Phan Hoàng Vương, Phó Chủ Tịch Phong Trào, chịu trách nhiệm điều phối việc bầu cử này, đã lần lượt giới thiệu các chức vụ, Trưởng Trường Lãnh Đạo,

trang 86: “Các thành viên của VPĐH/GP đều đến từ Trường Lãnh Đạo. Trong TLĐ họ phải chứng tỏ khả năng, thẩm quyền, tinh thần phục vụ, lòng khiêm nhường, sự khôn ngoan, thánh thiện và sự hiểu biết cùng ứng dụng phương pháp PT.”

Trưởng Khối Tiền, Trưởng Khối Tiền và Thủ Quỹ.

Anh Gioan Trần Hiếu, Chủ Tịch PT, đã bày tỏ lòng biết ơn các anh chị trong VPĐH sắp mãn nhiệm vì những đóng góp



và hoạt động rất tận tụy trong các nhiệm kỳ qua. Anh Nguyễn

Vào lúc 7:30PM ngày 20/11/2016, nhiều Cursillista đã tề tựu về Trung Tâm Công Giáo, 2849 South White, San Jose để tham gia vào việc chọn ra những anh chị cho bán phần Văn Phòng Điều Hành. Đặc biệt có sự hiện diện của hai cha Linh Hướng Andrew Nguyễn Vũ và Giuse Phạm Kim Hùng. Lần bầu

Văn Tân, cựu Trưởng Khối Ba Ngày ngỏ ý xin giành vị trí cho người mới vì anh đã đảm nhiệm vị trí trong hai nhiệm kỳ. Anh Tân đã hoàn thành công việc khối Ba



Ngày một cách xuất sắc hai nhiệm kỳ qua. Anh hứa sẽ hỗ trợ người thay thế anh. Mọi người đã vỗ tay tán thưởng anh

Tân.

Anh Hiếu tiếp tục nói về chị Thủ Quỹ tiền nhiệm, chị Darcy Dung. Vì có hoàn cảnh gia đình, phải chăm sóc con thơ có tình trạng sức khỏe đặc biệt mà trong suốt nhiệm kỳ qua, chị đã nhận sự hỗ trợ đặc biệt từ người phụ tá – đồng Thủ Quỹ năng nổ, sốt sắng, là chị Vicki Lee.

Tiếp đến là anh Giuse Trần Văn Trung, Trưởng Trường Lãnh Đạo đương nhiệm, một cursillista tài năng, khiêm tốn, luôn hết mình làm việc trong nhiệm kỳ qua. Đặc biệt có năm do anh mãi chuẩn bị cho việc tĩnh tâm của Phong Trào đến buổi tĩnh tâm thì anh đã bị kiệt sức, ngã quỵ. Anh xứng đáng là một người Trưởng Trường Lãnh Đạo gương mẫu cho PT.

Và Trưởng Khối Tiền đương

nhiệm, anh Nguyễn Nhật Tiến, là một người trẻ, đơn sơ, hồn nhiên, sẵn sàng đảm nhận công việc và hoàn thành các công việc được trao phó một cách “tới nơi tới chốn.” Anh cũng hay tạo những điều thú vị trong các buổi họp của VPĐH qua việc chuẩn bị thức ăn, các câu chuyện... Anh xứng đáng là một gương mặt lãnh đạo trẻ cần được tiếp tục hỗ trợ.

Toàn thể Cursillista vỗ tay tán thưởng và cảm ơn các anh chị VPĐH sắp mãn nhiệm.

Anh Hiếu tiếp tục chương trình bầu cử bằng việc mời ban Bầu Cử bao gồm các anh chị đã sinh hoạt lâu năm, có uy tín, thẳng thắn và chân thành, đó là anh Nguyễn Bá, anh Phạm Khanh, và chị Nguyễn Phương Anh, cùng cha Linh Hướng Andrew Nguyễn Vũ để điều khiển và giám sát việc bầu cử của PT.

Anh Bá, trưởng ban bầu cử, nhắc nhở toàn thể Cursillistas một vài điều của việc bầu cử: Các ứng cử viên là các Cursillista thành viên PT Cursillo San Jose, đã sinh hoạt ít nhất một năm. Tất cả các Cursillistas có

mặt đều được bầu cử.

Trước tiên là vị trí Trưởng Trường LĐ: Không có ai tự ứng cử. Chị Nguyệt đề cử anh Trần Văn Trung, anh Thủy đề cử anh Vũ Văn Cao, một chị Cursillista đề cử chị Nguyễn Thị Nguyệt.

Vị trí Trưởng Khối Tiền: không có ai tự ứng cử. A. Nguyễn Đức Hải và Nguyễn Việt Hải đề cử anh Nguyễn Nhật Tiến. A. Nguyễn Nhật Tiến đề cử anh Châu Hoàng Minh.

Vị trí Trưởng Khối Ba Ngày: Không có ai tự ứng cử. A. Nguyễn Văn Tân đã bày tỏ lòng cảm kích đối với người đã giúp đỡ, hỗ trợ anh Tân trong công việc khối Ba Ngày trong suốt các nhiệm kỳ qua đó là anh Nguyễn Đức Hải. Anh Tân đã đề cử anh Nguyễn Đức Hải cho vị trí này. Một Cursillista khác đề cử anh Vũ Oanh. Một Cursillista đề cử anh Nguyễn Văn Kính. Một Cursillista đề cử anh Nguyễn Phan.

Vị trí Thủ Quỹ: Không có ứng cử. Một vài Cursillista bày tỏ sự năng nổ và đề cử duy nhất chị Vicki Lee.

Phần ứng cử và đề cử đã hoàn thành. Bước kế tiếp là lời phát biểu của các anh chị được đề cử.

Anh Trần Văn Trung, mượn lại lời nhắc nhở của anh Bá



trước khi bầu cử, “Được phục vụ Thiên Chúa là một niềm vui, chúng

ta tạ ơn thay cho lời từ chối: Tạ ơn Thiên Chúa, tạ ơn Thầy, tạ ơn các anh chị”

Anh Vũ Văn Cao, “Em cũng học được đức vâng lời và cũng muốn vâng

lời các anh chị. Em cảm ơn tình cảm của các anh chị” nhưng anh đã xin rút



lui do bận một công tác khác trong giáo xứ Đức Mẹ La Vang.

Chị Nguyệt: Cảm ơn tình cảm của các anh chị Cursillista. Chị cũng thổ lộ “Tình hình sức khỏe em không chắc chắn... Em

không phải là người có thể đảm nhiệm chức vụ thường trực của Phong Trào” Nhưng chị cũng hứa sẽ giúp trong các công việc khác nếu PT cần.

Anh Nguyễn Nhật Tiến: Cảm ơn các Cursillista đã đề cử mình và cũng bày tỏ những kinh



nghiệm đã học hỏi được trong công việc Trưởng Khối Tiền nhiệm kỳ qua. Anh Châu

Hoàng Minh: Cảm ơn quý anh chị Cursillista, nhưng cũng xin rút lui do bận rộn với gia đình “5 cháu bé đang tuổi ăn học”.

Anh Nguyễn Đức Hải: Không từ chối

nhưng bày tỏ việc phải lo cho con gái đi học dẫn đến không có thời gian để



theo hai khóa Ba Ngày toàn thời gian. Nhưng “các anh chị thấy được thì cứ bầu cho em.”

Anh Vũ Oanh: Bày tỏ còn cảm thấy mới mẻ nên cần thời gian

học hỏi thêm, trước khi có thể đảm nhận công việc này.

Anh Nguyễn Văn Kính: Xin gửi lời cảm ơn quý cha và các Cursillista. Anh bày tỏ tuổi tác và sức khỏe không phù hợp cho vị trí này: “Các anh chị không nhìn thấy em đầu tóc trắng phơ?” Anh xin khất “đến khi nào trở lại như tuổi trẻ” Nhưng anh cũng hứa sẽ cộng tác trong các công việc khác của Phong Trào.

Anh Nguyễn Phan: Bày tỏ sức khỏe cũng không khá gì so với anh Kính, nhưng nếu các anh chị Cursillista tín nhiệm bầu thì anh sẽ lãnh trách nhiệm này.

Chị Vicki Lee: Cảm ơn sự tin tưởng và giúp đỡ của các Cursillista. Và “nếu như con được phiếu bầu thì con sẽ cố gắng tiếp tục hoàn thành trách nhiệm...”



Sau lời phát biểu của các ứng cử viên và sự hướng dẫn cũng như giáo huấn của cha Linh Hướng, toàn thể các Cursillistas có mặt tiến hành điền phiếu bầu cử. Mỗi phiếu bầu bầu cùng

lúc 4 vị trí. Mỗi vị trí chỉ được phép chọn một người.

Trong lúc ban bầu cử kiểm phiếu, ca đoàn Phaolô hát những bài thánh ca để ca tụng và xin Thiên Chúa soi sáng cho cuộc bầu cử hầu chọn ra được những anh chị có tinh thần phục vụ. Một bầu khí thánh thiêng với những lời ca “Xin ban xuống trên chúng con thần trí tác tạo của Chúa, Người đổi mới tâm can, đổi mới muôn lòng...” “Mẹ ơi, đời con dãi bước theo mẹ, xin mẹ dạy con hai tiếng xin vâng...” “Đâu có tình yêu thương, ở đây có Đức Chúa Trời. Đâu có lòng từ bi, là đây có ân sủng Người. Đâu có tình bác ái, thì Chúa chúc lành không ngại. Đâu ý hợp tâm đầu, ở đây chứa chan nguồn vui...” làm cho mọi người thêm vững tin có Chúa cùng đồng hành...

Sau khoảng 20 phút kiểm phiếu, ban bầu cử thông báo có cả thấy 58 phiếu bầu hợp lệ. Cha Vũ đứng lên và tuyên bố “có khói trắng” và bày tỏ lòng cảm ơn đến các anh chị Cur-sillistas. Sau đó Cha công bố tên các anh chị trúng cử:

Thủ Quỹ:

chị Vicki Lee

Trưởng Khối Ba Ngày:

anh Nguyễn Phan

Trưởng Khối Tiền:

anh Nguyễn Nhật Tiến

Trưởng Trường Lãnh Đạo:

anh Trần Văn Trung

Cha đã có lời kết sau bầu cử: “Tạ ơn Chúa, cảm ơn các anh chị rất nhiều. Trong tâm tình chúng ta được tiếp tục cùng cộng tác, chúng ta dùng stewardship, những tâm tình, thời gian, của cải cũng như những tài năng của chúng ta để phục vụ Chúa qua giáo hội và đặc biệt là qua Phong Trào Cursillo. Xin Chúa chúc lành cho chúng ta và chúc mừng cho tất cả các anh chị em mới đắc cử.”

Buổi bầu cử bán phần VPĐH Phong Trào Cursillo VNSJ ngày 20/11/2016 đã được diễn ra và kết thúc tốt đẹp, Tạ ơn Thầy Chí Thánh.

SỐNG và YÊU -

ƠN GỌI LÃNH ĐẠO PHỤC VỤ

(Theo Leaders Manual)

(Chia sẻ với quý anh chị được Ơn Gọi trong Sứ Vụ mới)

M.J.Nguyễn Bạch Tuyết

Những chia sẻ trong loạt bài SỐNG & YÊU dành cho những người bạn đồng hành trong cộng đoàn yêu thương của tôi, để cùng trau dồi học hỏi giúp nhau sống trọn vẹn đời ơn gọi và mạnh mẽ khích lệ nhau ra đi tiếp tay với Chúa Kitô làm người lãnh đạo cho Ngài, đem đạo tình yêu đến khắp nẻo đời trần thế... theo như lời Chúa mời gọi: **"Nhu Cha đã sai Thầy thế nào, Thầy cũng sai các con như vậy"** (Gi 20,11)

Người đại diện của Chúa Kitô, người lãnh đạo tối cao, Giáo Hoàng Gioan Phalo II - trong thời cộng sản xâm chiếm quê hương Ba Lan của ngài - đã từng tuyên bố "Tôi sẽ từ chức (Giáo Hoàng) để về đồng lao cộng khổ với dân tộc Ba Lan" và ngài tha-thiết hiệu triệu dân Thánh Chúa: **!Con người hãy cải tiến để thế giới được tin, vì con người là Tác-**

Nhân Tiên-Khởi Cho Mọi Thay Đổi Xã-Hội Lẫn Lịch-Sử... Nhưng, để có thể thi hành được vai trò này, vai trò người lãnh đạo cho Chúa, chính con người phải được chuyển hóa trong Chúa Kitô và trong Chúa Thánh Thần" (BQNCHV)

Sách Giáo Lý Giáo Hội Công Giáo đã nói về lãnh đạo bản thân như sau: *"Bất cứ ai chế ngự được thân xác mình và làm chủ bản thân một cách năng động thích hợp, không để linh hồn mình bị kích động bởi các đam mê, thì, vì kèm chế tốt bản thân bằng một loại quyền năng vương đế, người đó được gọi là vua, người đó biết cai trị bản thân và làm thẩm phán của mình, không bị lôi cuốn vào tội lỗi mà thành nô lệ"* (GLHTCG 908, 455). Theo đó, cai trị lãnh đạo được bản thân mình và kết hợp với Chúa để đi làm chứng nhân cho Chúa là bổn phận và trách nhiệm người Kitô Hữu và

người lãnh đạo theo tinh thần Chúa Kitô.

Người lãnh đạo theo tinh thần Chúa Kitô, là người có khả năng phục vụ để gây ảnh hưởng. Họ là người biết dùng ơn Chúa, dùng tư cách và hành động với tình yêu xả thân (Agapé) - gây cảm hứng cho người khác thay đổi thái độ, lối sống theo tâm tưởng Kitô.

Điều hành theo tinh thần Chúa Kitô là dùng lời Chúa, lời chân lý giúp cho con người tự giác ngộ, tự cởi bỏ những trói buộc - bằng cách đào sâu, khám phá ra cái hay cái tốt của Chúa ẩn dấu trong tâm hồn họ, để cắt cử họ - sai họ đi làm việc cho Chúa.

Huấn luyện theo tinh thần Chúa Kitô là dùng dụ ngôn khơi dậy trí khôn, sự can đảm Chúa sẵn ban cho mỗi người, để họ tự nhận ra họ chỉ là bình sành bình đất *nhưng chứa đựng những quyền năng kỳ diệu, với nghị lực phi thường từ Thiên Chúa ban* - để họ bảo vệ những gì quý giá (nhân đức) trong bình sành bình đất đó. Những điều trên giúp họ biết khiêm nhường để họ tự biến mình thành người đầy tớ trung thành phụng sự Chúa và phục vụ anh em.

Nói lãnh đạo là nói đến

quyền lực, chúng ta cũng cần phân ranh giữa quyền lực trần thế và quyền lực thiêng liêng.

Quyền lực thiêng liêng xuất phát từ Thiên Chúa, ban cho những con người biết dùng tim óc, khả năng, trí tuệ để trung thành thực thi Hiến Chương Nước Trời (The Beatitudes). Và quyền lực này được bảo chứng qua lời cầu nguyện của Chúa Kitô: "*Lạy Cha Chí Thánh, xin gìn giữ các môn đệ trong danh Cha mà Cha đã ban cho con, để họ nên một như chúng ta.*" (Ga 5¹, 55)

Quyền lực *thế gian* xuất phát từ con người. Theo tôi, có thể có người bị lôi cuốn vào quyền lực này cốt chỉ để phục vụ cho quyền lợi riêng tư và tham vọng cá nhân.

Những trở ngại ngăn cản việc nuôi dưỡng quyền lực thiêng liêng:

Thiếu dùng Ơn Chúa làm nền tảng để thánh hóa bản thân.

Thiếu trao dồi học tập để đào luyện bản thân thành người lãnh đạo phục vụ Chúa, bằng chính chương trình Thiên Chúa đã hoạch định cho riêng mỗi người.

Thiếu rao giảng tin mừng bằng hành động thực thi Hiến Chương Nước Trời (*The*

Beatitudes)

Thiếu cho Chúa Kitô mượn con tim, khối óc, môi miệng, tay chân.

Thiếu tin tưởng phó thác cuộc đời trong tay Chúa.

Theo hội học Kitô Giáo thì người lãnh đạo phục vụ theo tinh thần Chúa Kitô còn cần 3 yếu tố căn bản làm nền tảng để được gắn bó vững chắc trong nhà Hội Thánh Chúa:

Việc sùng đạo phải từ nguồn mạch khai duy nhất là Chúa Kitô.

Việc học đạo phải từ sự hướng dẫn dạy dỗ của các thánh tông đồ được tông truyền.

Việc hành đạo trong lề luật Giáo Hội.

Ba yếu tố trên là cái kiềng 3 chân giúp chúng ta được vững vàng trung kiên cùng giáo hội. Do đó ơn gọi lãnh đạo phục vụ hay điều hành là hết lòng đào luyện cho nhau trở thành mẫu người mới như chính Chúa Kitô.

Lạy Chúa xin soi sáng cho cộng đoàn chúng con, để chúng con biết tạo điều kiện cho tiếng Chúa được phát ra và được lắng nghe. Xin ban ơn khôn ngoan để chúng con

biết nhận diện, biết xa lánh, biết chừa tội, biết tu thân sửa mình để nâng mình lên thành người tự do và có thể làm người lãnh đạo phục vụ tốt cho Chúa. Xin hoán đổi chúng con để chúng con giúp nhau cài sâu vào cội rễ đời sống hiện đại để thực thi sứ vụ như Chúa Kitô đã trao phó cho các tông đồ thuở xưa. Xin cho chúng con biết thương anh em để tề gia; biết dùng chính trị chân chính tiếp tay với mọi người để bảo tồn chính nghĩa, luân lý cho xã hội. Và biết can đảm xả thân với tình yêu cho đi để đem lại hòa bình công lý cho cộng đoàn, cho nhân loại.

Quan trọng hơn tất cả, xin cho chúng con biết dùngƠn Chúa để biến đổi người khác trở thành người lãnh đạo đầy quyền lực hơn cả chính bản thân chúng con, để hội thánh có thêm nhiều người tiếp tay với Chúa Kitô, đem đạo yêu thương của Chúa đến tận hang cùng ngõ hẻm, đến tận hoàng cung cấm điện... để mọi người đều được hưởng nhờ ơn cứu rỗi của Chúa.

Amen

HẠNH PHÚC HÒA BÌNH

LM Thạch Linh Nguyễn Đình Đệ
Merry Christmas and Happy New Year 2017

Chúa Nhập Thể muôn ngàn năm ghi
Ánh sao rạng chiếu sáng uy nghi
Thiên thần vang khúc nhạc đàn hát
Mục đồng nghe loan báo bước đi .

Đêm giá lạnh sương tuyết mơ màng
Đây hang lừa máng cỏ huy hoàng
Chúa làm người thành Hải Nhi Bé
Phải chăng Trời Đất đều ngỡ ngàng ?

Tình thương Ngôi Con thật tuyệt vời
Từ Thiên cung xuống thế làm người
Hòa giải nhân loại với Thiên Chúa
Qui hướng hạnh phúc về Quê Trời .

Giữa trần thế lệ nhỏ châu sa
Như con thuyền trong biển bao la
Chúa đến đem nguồnƠn cứu thoát
“Mến Chúa yêu người” luôn thiết tha .

Đây giờ cứu độ cho muôn dân
Giờ phút linh thiêng Chúa hiến thân
Vâng lệnh Chúa Cha làm “Sứ mạng”
Hạnh Phúc Hòa Bình cho nhân trần ...
-(..còn tiếp..)-

Mười Năm Gắn Bó Hợp Nhóm

- Cảm TạƠn Thầy Chí Thánh

Joseph Dinh Thế Hiến, Trưởng nhóm Luca 30

Cách đây mười năm, vào ngày 12, 13 và 14 tháng 8 năm 2006, nhóm Luca 30 gồm 6 người chúng con không quen biết nhau, nghe tiếng gọi của Thầy nhanh nhẩu chuẩn bị hành trang cần thiết lên đường tới Saint Camp

đường dẫn lối đã nhận ra Thầy và muôn vàn hồng ân chan hòa trong tâm hồn của anh em nhóm Luca chúng con. Như Thầy đã phán: “Chính Thầy là con đường, là sự thật và là sự sống. Không ai đến với Chúa Cha mà không qua Thầy”(GA

14, 6). Hồng ân từ Thầy Chí Thánh đã làm cho tâm hồn anh em nhóm Luca 30 chúng con thỏa mãn và có nhiều thay đổi. Sau khi lãnh nhận hồng ân của



Thầy đầy đủ, anh em chúng con kéo nhau xuống núi. Anh em trở về tiếp tục đời sống bình thường; sống ngày thứ tư bên cạnh Thầy.

Francis, tĩnh tâm, lắng đọng tâm hồn để nghe Thầy dạy bảo. Trong ba ngày học hỏi về Thầy: “Sùng Đạo, Học đạo và Hành Đạo”. Khẩu hiệu “Một tay nắm Chúa, một tay nắm anh em”.

Nhờ những buổi họp nhóm, anh em trong nhóm trở nên thân thiết, hiểu nhau và quý mến nhau hơn bao giờ hết: “Đâu có tình yêu thương, ở đấy có Đức Chúa Trời... đâu có lòng

Sau ba ngày học hỏi đó, anh em nhóm Luca 30 chúng con đã được ơn khôn ngoan của Thần Khí ngời ba tác động, soi

từ bi, là đầy có ân sủng người”. Mỗi lần anh em đến họp nhóm, gặp nhau mừng rỡ tay bắt mặt mừng. Không những Hồng ân khôn ngoan đã giúp anh em nhận thức và cảm khoái về Thầy, mà còn làm cho Đức Mến trong anh em tăng cường mau lẹ. Thầy đã phán: “Thầy là cây nho, anh em là cành. Ai ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái, vì không có Thầy, anh em chẳng làm gì được.” (Ga 15,5)

Vào ngày 13/8/2016, anh em trong nhóm đã đồng ý kỷ niệm 10 năm học khóa Cursillo 30 VN San Jose. Ngược dòng thời gian, trong mười năm qua, Thầy đã ban cho anh em trong nhóm muôn ngàn hồng ân về phần hồn cũng như phần xác. Anh em chúng con đã bước vào tuổi hơn 70, có người 83, người 78, người 76 v.v. Thầy vẫn còn cho anh em chúng con món quà đặc biệt: sự sống, sức khỏe và sự bình an. Đặc biệt như anh Cursillista Joseph Đặng Tiến Dũng, đã thay gan, thay thận trước ngày đi học khóa Cursillo. Hiện nay anh vẫn còn sống khỏe mạnh. Anh Cursillista Guise Lê

Xuân Sang mang chứng bệnh cancer trầm trọng, phải nằm nhà thương tại phòng chăm sóc bệnh nhân đặc biệt suốt 40 ngày, 40 đêm. Thầy đã thương cứu anh qua cơn bệnh hiểm nghèo. Hiện nay anh Cursillista Sang đã khỏe mạnh và trở lại với cuộc sống bình thường. Anh Cursillista Phanxico Xavie Nguyễn Đình Phẩm, theo lời



chia sẻ của anh, trước đây anh sống đạo theo sự suy nghĩ của anh. Nhưng sau khi học khóa Cursillo 30, nhờ ơn khôn ngoan của Thần Khí ngời ba tác động, tâm hồn anh đã thay đổi hoàn toàn. Anh Cursillista Phẩm đã tin, cậy và mến Thầy nhiệt thành. Anh đã sinh hoạt tích cực trong phong trào Cursillo: như họp nhóm, tham dự những buổi sinh hoạt Ultreya hàng tháng, buổi tĩnh tâm hằng năm và làm trợ tá cho các khóa Cursillo nam hằng năm.

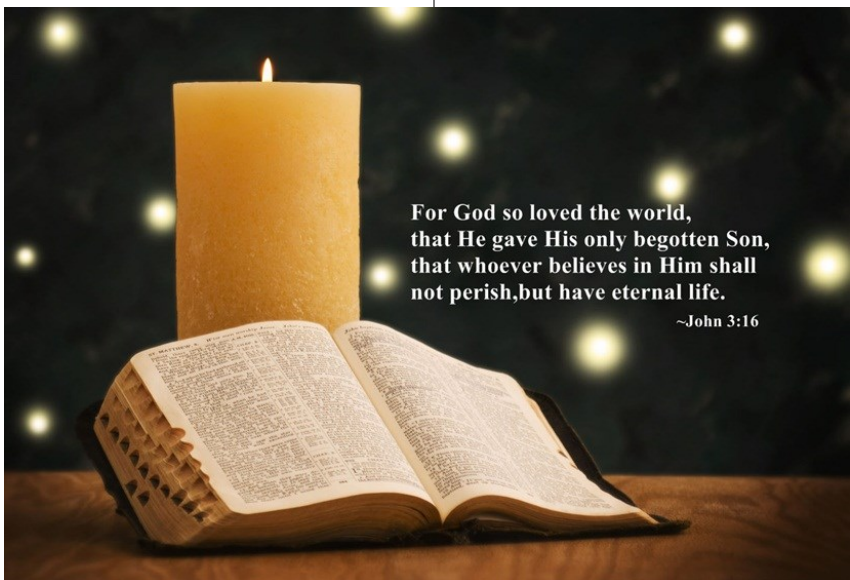
Đặc biệt nhóm Luca 30 được sự chấp thuận của ban lãnh đạo

phong trào Cursillo, chúng con đã mời được anh Tony Nguyễn sinh hoạt nhóm hơn hai năm. Nhờ hồng ân của Thầy, anh Tony đã theo học khóa Cursillo 48 năm 2015. Anh Nguyễn Khôi, trưởng ban mục vụ giáo xứ Đức Mẹ La Vang, là cảm tình viên của nhóm Luca 30, anh vẫn thường xuyên họp nhóm với chúng con. Anh Guise Thành Nguyễn, đã học khóa Cursillo ở Việt Nam, cũng xin gia nhập nhóm Luca 30. Buổi họp nhóm đặc biệt kỷ niệm 10 năm khóa Cursillo tại nhà anh chị Cursillista Lê Cảnh Toàn, các phu nhân của các anh Cursillista tới tham dự đầy đủ. Thật là chan hòa hạnh phúc như một đại gia đình đầy hồng ân Thiên Chúa: “anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em” (GA 15,

12).

Sau buổi họp nhóm, đại gia đình nhóm Luca 30 dự bữa tiệc đặc biệt; mỗi anh chị Cursillista đem tới một món. Bữa tiệc chứa chan đầy hạnh phúc vui vẻ, thân mật, có một không hai của nhóm Luca 30 chúng con.

Tạ ơn Thầy Chí Thánh: “Hồng ân Thiên Chúa bao la, muôn đời con sẽ ngợi ca ơn người”. Chúng con là những con chiên lạc, Thầy đã bỏ công sức và kiên nhẫn đi tìm. Sau khi tìm thấy, Thầy đã vác lên vai đem về để sinh hoạt chung với đàn chiên. Thật là tình yêu tuyệt vời, chúng con được sống lại và làm con của Thầy: vì thân xác chúng con là cát bụi: “Thầy là cùng đích và hạnh phúc, không những hạnh phúc đời này và đời sau của chúng con”.



For God so loved the world,
that He gave His only begotten Son,
that whoever believes in Him shall
not perish, but have eternal life.

~John 3:16

Hai Lần “Cải Tạo”

Người bé mọn trong nhóm Phêrô.
Micae Maria Nguyen, Tony

*Kính thưa Cha
Linh Giám, Kính các
anh chị ban điều
hành Phong trào
Cursillio San Jose,*

Hơn 10 năm của kiếp tù nhân trong chế độ XHCN, và 3 ngày trong trại cải tạo Camp Francis, tôi đã thấm thía câu: “Mình vì mọi người và ngược lại mọi người vì mình.”

Tạ ơn Chúa, Tạ ơn Thầy Chí Thánh, tạ ơn Người và tạ ơn tất cả - trong đó có quý anh chị. Có một người suốt một cuộc đời, sanh ra và cho đến khi chết đi tất tuổi, bao nỗi oan khiên, bao nỗi đau đớn thấu tận tâm can; đau từ chân tay, cho đến đỉnh đầu; đau từ trong trái tim ra tận làn da, sớ thịt; còn ai chịu đau đớn hơn hơn nữa ngoài Thầy Chí Thánh.

Người vì ai? Vì muôn người, vì chúng ta và vì các anh chị - những người đã noi gương của Thầy; sống như Thầy, phục vụ tha nhân - dù mệt mỏi, vẫn nở nụ cười. Cộng Sản đã cho tôi ở tù 10 năm nhưng trong những năm dài đó tôi đã chẳng học được gì, ngoài cái “học” đốn tre, ăn đói, lo



sợ mọi sự, và mong ngóng gia đình.

Tôi được gọi đi học tập ở Camp Francis từ lâu, nhưng mãi đến năm nay Thầy mới kêu, và con đã lên đường. Con luôn luôn là người đến trễ. Trễ trong phụng sự, trễ trong tất cả - vì con mái rong chơi ngoài đàn để mặc cho Chủ chăn đi tìm. Năm nay con khăn gói vô chuồng. Con cảm nghiệm đúng là nhờ ơn Chúa nên các anh chị đã phá lệ, cho 1 người già 73 tuổi vào nhập khoá cải tạo gấp, vì có lẽ e rằng sợ đến trễ nữa thì ô hô, ai tai.

Lạy Thầy, trong 3 ngày, con không thể quên được những gương mặt trẻ trung, nhiệt tình phục vụ; không thấy ai lộ vẻ mệt mỏi, mặc dù con biết các anh chị, có vài người đã bị đau yếu, phải

vào ra bệnh viện ER.

Người từ New York, kể từ Alaska từ mọi vùng đã quy tụ về. Có người đã ở trong PT 5 năm, 10 năm, 20 năm, và lâu hơn nữa nhưng vẫn bền lòng, gắn bó với Phong trào. Sự tổ chức không phải hô "biển" là có được, mà biết bao khối óc đêm ngày đã cầu nguyện cho chúng tôi, cho kế hoạch được chu toàn. Và công đức đó đã được thực hiện một cách ăn khớp với nhau- liên tục - từ lúc bàn bạc cho đến ngày mãn khoá. Và công việc đó vẫn còn tiếp tục cho đến hôm nay.

Thầy Chí Thánh đã vì ai? Các anh chị đã vì ai? Ai đã dạy và ban sức cho anh chị mà các anh chị đã làm việc quên mình để đem lời ca, tiếng nhạc đến cùng chúng tôi? Sự phục vụ của anh chị và lời thì thầm của Thầy Chí Thánh đã mở mắt tâm linh, và chinh phục bao con tim của nhưng con người nguội lạnh, thờ ơ như tôi đây. Trước đây, khi còn rong chơi ngoài dàn chiến của Chúa, chỉ năm phút từ nhà đến nhà thờ nhưng tôi đã không thể đi nổi. Nhưng từ đây, chạy lên nhà thờ ở San Pablo, San Francisco, hay Houston, hay đâu đâu - khi rong chơi - cũng đều là chuyện nhỏ.

Thầy đã kêu "Khát". Thầy khát nhưng tai tôi đã điếc. Nay lạ Chúa con, Chúa đã mở mắt con, mở tai con, giúp cho tim con biết rung động vì Tình Chúa. Tình Chúa rất yên lặng, nhưng

ánh mắt của Chúa nhìn con trong lúc đêm đen đã cho con thức tỉnh - giữa sự tối đen của đời con. Sự nâng đỡ, phục vụ của anh em, như chắp thêm sức mạnh vào đôi cánh yếu ớt của con - giúp cho con trở về đời sống ngày thứ 4 tốt lành hơn; bớt than van, vui tươi hơn, và mau mắn hơn trong những công việc mà Chúa cho con cơ hội phục vụ hằng ngày, với tình thần của một cursilita - cũng như trong bốn phần của một người lính trong đạo binh của Mẹ.

Phêrô đã bắt gặp ánh mắt của Chúa trong đêm kinh hoàng. Xin cho con tìm được ánh mắt yêu thương của Thầy trên cây Thánh giá, mỗi giờ, mỗi phút giây trong cuộc sống còn lại của con. Xin cho con được nghe lời của Chúa nói với tên trộm vào lúc cuối đời của hắn - lập lại với con. Xin cho con được biết gục đầu ăn năn vì kiếp con người bụi đất đầy tội lỗi. Xin cho con được biến hình qua nước và máu đổ ra từ cạnh sườn của Thầy, và từ tấm lòng hy sinh của các anh chị em phục vụ khoá 50 năm 2016.

Tôi luôn rùng mình chết khiếp khi nhớ tới nhà tù Việt Nam, nhưng vô cùng hạnh phúc nếu được "ở tù" tại trại Camp Francis. Xin anh chị nhớ cho tôi ghi danh "ở tù" năm 2017. Xin Cha Linh hướng và quý anh chị thêm lời cầu nguyện cho gia đình tôi trong tình nâng đỡ, yêu thương của Thầy chí Thánh.

NHỮNG MÓN QUÀ ĐÊM GIÁNG SINH

Agnes Thái Thu Hà

Khi về thăm quê hương Việt Nam yêu dấu. Tôi thường ghé đến xứ đạo Hòa Bình ở quận Gò Vấp để chiêm ngưỡng lại ngôi giáo đường thân thương, vẻ đẹp thanh thoát, những tấm lòng nhân ái và vị tha của cộng đồng Giáo Xứ. Cha chánh xứ khi mới về nhận giáo xứ còn trẻ và là vị linh mục sống đời khó nghèo, Yêu Chúa Yêu Người - một tấm gương sáng cho chúng ta noi theo.

Mọi sinh hoạt trong cộng đồng đều do cha và ban mục vụ hướng dẫn với tấm lòng đầy nhiệt thành, năng nổ, trí tuệ và rất bác ái. Một giáo xứ nhỏ trong khu vực đông dân cư ngoại thành, còn nghèo, nhưng sau 10 năm đã vươn lên mạnh mẽ. Bây giờ ngôi giáo đường được trùng tu đẹp, khang trang, có parking dưới hầm, các phòng họp, phòng khánh tiết, nhà nguyện và cung thánh trang nghiêm, thoáng mát. Giáo dân đến dự các thánh lễ đông và sốt sắng.

Qua lời thuật lại của các giáo dân, tôi được biết giáo xứ có những sinh hoạt xã hội rất tốt đẹp. Mặc dù vậy trong những năm tháng giáo xứ còn nhiều khó khăn về tài chánh, dân cư còn lam lũ với công ăn việc làm, chủ yếu là lao động chân tay nên không tránh được sự hỗn độn. Nhưng với tấm lòng yêu Chúa, yêu người bao la, cha và cộng đoàn đã quyết tâm xây dựng giáo xứ ngày một tiến lên được thể hiện qua sự đạo đức và tính nhân lành của cộng đồng.

Vị linh mục trẻ với tấm lòng yêu thương đã không ngại đêm lạnh, ngày nắng non, đường đi vào các ngõ hẻm tối tăm, ngài cùng các anh, chị em trong ban phụng vụ, ca đoàn, đi thăm các nhà giáo dân nghèo khó, cô độc, ốm đau để tặng quà, an ủi, khích lệ. Ai cần sự giúp đỡ, quá khó khăn, tang chế, tù tội ngài đều quan tâm chia sẻ chính đồng tiền ít ỏi dành dụm của mình và kêu gọi cộng đồng giúp đỡ. Có lẽ vì nhân cách đó, giáo xứ đã

thu hút sự tham gia nhiệt thành của toàn thể cộng đồng xứ đạo.

Tôi thật sự mến mộ và yêu quý tấm lòng vàng của giáo xứ này qua các nghĩa cử của họ. Trở về Việt Nam vào các dịp Giáng Sinh, tôi được chứng kiến cảnh cha con đi phát quà cho các dân cư nghèo, vất vả bên lề đường,

xó chợ. Họ đi vào các ngõ hẻm, nhà cửa tối tăm. Ở các căn nhà nhỏ này, hay ở

đọc đường phố Saigon vắng người qua lại, dưới gầm cầu, miếu hoang... Nơi đó những con người còn quá khổ đau vì nghèo, khó khăn, bệnh tật, khuyết tật, mồ côi... Trong đêm đông từng tốp người chia nhau đi, gương mặt họ rạng rỡ, vui tươi đầy nhân ái. Họ đem từng bao quà nhỏ để tặng cho các cư dân ở đó. Những khuôn mặt tiêu tụy, ốm ho, đen đui, áo quần lôi thôi, thiếu thốn... đã mừng vui đón nhận quà tặng từ các người đưa đến. Họ khóc, họ cười, họ biểu lộ một sự cảm ơn chơn chất, một an ủi đầm ấm mà từ lâu họ đã mất đi vì hoàn cảnh, vì sự nghèo nàn của chính

mình.

Tôi nhìn đoàn người đi chia sẻ với người nghèo như những thiên thần, những ông già Noel trong truyện cổ tích Đạo. Còn ngoài kia, Sài Gòn vẫn tráng lệ, những ngôi nhà xây dựng đẹp đẽ để phố xá rộn ràng chào đón Noel, tiệm ăn đông khách, hào



nhoáng... nhưng thiếu nhân quyền, tham những leo thang, đạo đức con người xuống thấp. Nhìn hai cảnh

đời quá khác biệt tôi cảm thấy đau buồn vô cùng. Tôi càng thấy việc làm của các hội đoàn từ xa trở về, từ trong trái tim nhân hậu của cộng đồng Hòa Bình có ý nghĩa, sâu sắc hơn. Tôi lại chợt nhớ về mẹ Teresa từ ái, dũng cảm, trí tuệ của chúng ta, đã để lại cho nhân loại một tấm gương sáng nhân hậu – để mọi người tiếp bước theo chân chúa Giêsu, theo chân Mẹ, như một thiên thần tỏa sáng trong đêm đông cô quạnh, đến với nhân sinh khổ đau để mang lại cho họ ngọn lửa ấm của chúa Hải Đồng dấu yêu muôn thuở.

Life Experience on the Street of Mexico

by Sr. Catarina Chu Tuyết Mai

Daughters of Charity of St. Vincent DePaul

During the second week of the Intercontinental Workshop on Modern Slavery in Mexico City, I had an opportunity to volunteer at Madre Antonia Center where the Oblate Sisters serve prostitutes. On the first day, I was assigned to accompany a young doctor to visit her "Clients" on the streets, I was amazed by her friendliness and deep compassion. She

greeted the women by name with a smile if they were her regular clients. She inquired about their well-being then gave them a small card with the address and services offered at Madre Antonia Cen-

ter. Her good bye was a warm hug. I also had the privilege to hug "Jesus", to touch Jesus' hands and face. I gently wrapped my arms around each woman with reverence then slowly embraced them, at the same time I asked Jesus to let

them feel the heat of His Divine Mercy on a freezing day.

When the young doctor held my hand crossing busy streets, I could not hold back my

tears. Yes, "Jesus" had touched me, talked with me, smiled with me on the streets in the heart of Mexico. His look sent me a message: "I need help." My heart kept pounding and pounding.



On the second day we walked down different streets. I counted about 43 women within two long blocks. When we stopped and talked with a lady, suddenly a tall man nearby pointed at her with a sign that read, "follow me". She immediately left us. Five minutes later the same incidence happened to another lady. A few yards further, we were visiting a much younger lady, when suddenly a strong man pushed us from behind with such force, we were almost knocked down. Luckily we could lean on a front wall of a coffee shop. The doctor informed me: "Sister, this lady was being watched by her owner."

There were two categories of prostitutes. The "professional" ones wore heavy make up with tattoos on thighs and body parts. The others had very little make up, were fully dressed with yellow teeth, dirty fingernails, and stood alone. All were labeled as "MEAT GIRLS" in Mexico.

I deeply sympathized with those women. I saw "Human Merchandise" with my own eyes and felt a raw wound in my heart! As soon as I returned to the Sisters' residence, I ran quickly to the chapel and cried like a helpless child. The

suffering of modern slavery is unthinkable! I looked up to the cross and thanked Jesus for His Hope. He did his part, now it would be my turn.

May Our Lady of Guadalupe journey with us in this ministry.



Đêm Giao Thừa Khấn Mẹ

Tha Thiết Khấn Cầu

Nhạc và lời: Nguyễn Đình Hòa

$\text{♩} = 65$

Thấp nển con xin khấn Mẹ Đêm giao thừa đã tới Bao đớn đau trong

5 đời Xin ban niềm vui mới xóa lấp nỗi niềm đau Pháo nổ trong đêm giao

9 thừa Con nghe lòng lạnh vắng Bao khó khăn nhọc nhằn Xin ban ngọn lửa

12 Thánh sưởi ấm tâm hồn con Mẹ Mẹ là nghìn sao Lấp lánh trời cao Mẹ là vàng

17 trăng Soi sáng tình thương chỉ lối đưa đường Mẹ Mẹ là lửa thiêng Thấp sáng niềm

22 tin Mẹ là nguồn thương Tuôn khắp đại dương rửa sạch oán hờn Nước

26 mắt con đang tuôn trào Mong sao Mẹ thương xót Giải thoát bao tội tình Xin ban hồng ân

30 Thánh hiệp nhất một niềm tin Thấp nển con xin khấn cầu Mong sao lời Mẹ

34 nói Cho thế gian nhân loại Bên nhau qui sám hối Chúa giải tội trần gian

Thánh Giuse - Nguồn Ơn Phúc

Agnes Thái Thu Hà

*Chiêm nghiệm theo “Cuộc Đời
Thánh Giuse” của Mẹ Maria Ce-
cilia Baij*

Những cơn gió đông se lạnh lại về. California bắt đầu vào tháng cuối năm, rộn rã, tung bừng, ngập tràn niềm vui đón mừng Giáng Sinh đến. Một Giáng Sinh an bình muôn thuở trong lòng mọi người con dân Thiên Chúa. Bên máng cỏ đơn nghèo xa xưa, chúng ta lại nhớ, lại được chiêm ngắm Mẹ Maria dịu hiền, nhân ái, Chúa Hài Đồng tỏa sáng ánh Thiên, Đức Giuse an lành nguồn ơn phúc đón hài nhi. Vạn vật bừng dậy, núi rừng hoang tỏa những âm thanh ngọt ngào đầy ân sủng, những vì sao chiếu sáng triều thiên...Giai điệu của Giáng Sinh tuyệt vời, huyền diệu. Trong



niềm hân hoan này, chúng ta trở về với đôi nét cuộc đời của Thánh Giuse do Mẹ bề trên Maria Cecilia Baij, OSB thường xuyên bị ngắt trí vì chiêm nghiệm Thiên Chúa, đã được Chúa Giêsu mặc khải viết lại dòng đời của Thánh cả Giuse. Theo Mẹ, Giuse thánh cả đã được tiền định làm phu quân của mẹ Maria. Giuse được nên giống đức Maria toàn diện, nhân đức, rất xứng đáng với mẹ Maria. Về sau là vị Thánh Cả của nhân loại. Giuse đã có cuộc sống mai ẩn, hiền hòa, thánh thiện, lao công khó nhọc, sau ánh sáng rạng rỡ của Chúa Giêsu và Mẹ Maria. Ngài đã được Kinh Thánh tuyên xưng “Thánh Giuse là người

công chính” (MT1:19). Đức Giuse thánh nhân, đã bảo toàn đức trinh tiết của mẹ hiền đức Maria.

Từ khi còn bé, Giuse đã có trí tuệ tuyệt vời, nói năng đĩnh đạc, tốt lành. Thêm vào tính khiêm tốn, vâng phục nên được Thiên Chúa quan phòng, định cho chương trình đặc biệt của Thiên Chúa. Ngài sẽ thiết lập một Tam Vị dưới thế. Mẹ Maria và Thánh Giuse đã được thiên thần sứ mạng hiện ra báo cho biết điều huyền diệu bí ẩn liên quan đến Hài Nhi. Thiên Chúa đã an bài Hài Nhi là ngôi lời nhập thể, mặc xác phàm. Sau cuộc sống khổ đau, người sẽ bị chết trên thập giá như sự hiến tế tự nguyện (Rm1:3:5). Thánh Giuse đã được mời gọi liên kết trong định lệnh về ngôi nhập thể, hoàn thành màu nhiệm khôn tả này. Ngài Giuse và Mẹ Maria đã “Xin Vâng” nhận nhiệm vụ trong tình yêu Thiên Chúa cao vời, khiêm cung và vâng phục. Cả hai đều hằng xin, khát khao Đấng cứu độ mau đến.

Thánh Giuse cũng đã vượt bao khó khăn đau khổ khi thấy đức Trinh Nữ hoài thai. Sau này với lòng kiên trì, ơn cầu nguyện, thánh hóa bản thân, sự dắt dìu của Thiên Chúa, ngài Giuse đã nhận biết bổn phận của Ngài và mẹ Maria là

cộng tác với Thiên Chúa để đón ơn nhập thể màu nhiệm. Một hồng phúc lớn lao mà Ngài đã được trao ban.... Cuộc đời của Thánh Cả Giuse đã đạt được sự bình an cao vời và những bách hại bên ngoài chấm dứt thì trong Kinh Thánh đã sáng tỏ được công đức của Ngài Giuse nguồn ơn phúc.

Qua bao thế kỷ nhân loại đã mãi tôn vinh Thánh Cả Giuse là vị thánh của hạnh phúc gia đình—vị Thánh Gia cao cả, huyền diệu-Tình yêu cao đẹp với Mẹ Maria và sự hy sinh vì tình yêu mà Ngài mãi tôn thờ, bảo tồn đức trinh khiết cho mẹ hiền mẫu. Trong mọi hoàn cảnh khốn khó, bao điều bách hại xảy đến, ngài đã đấu tranh rất trí tuệ và đã cầu nguyện liên lỷ, lẫn với tình yêu Thiên Chúa cao vời, yêu nhân loại như yêu chính mình. Sự nhân đức của Ngài, phẩm hạnh cao quý của Thánh Cả đã giữ vững được đức tin của ngài, để Ngài đón nhận, cầu nguyện và nuôi dưỡng Hài Nhi, yêu thương mẹ Maria tốt đĩnh, vượt qua bao đau khổ trong cuộc tử nạn của Giêsu-Xác mình được Ngài Giuse là nhân chứng tuyệt vời của Thiên Chúa trong công trình cứu độ.

Ngày nay chúng ta đã ngưỡng trông ơn Ngài trong hạnh phúc của từng gia đình.

Chúng ta nhận biết Ngài như một vị Thánh đầy ơn phúc mà nhân loại ân cần cầu khẩn. Nhân đức của Ngài đã tái tạo bao hạnh phúc bị vỡ tan, bao trái tim yêu đau khổ đều khẩn xin Ngài ban hồng ân cứu rỗi. Chúng ta hãy hòa nhập vào tình yêu của Ngài dành cho nhân sinh. Cầu nguyện liên li, hy sinh, nhân hậu, mở lòng, mở trí, đắp xây hạnh phúc gia

đình, là người vợ, người chồng hãy vì đàn con thân yêu, vì tương lai của con trẻ hy sinh, nhẫn nại, cầu xin liên li, để hàn gắn những khổ đau, sầu hận, buồn phiền, đạt đến đỉnh cao của hạnh phúc gia đình như xưa kia thánh nhân Giuse đã đem lại cho Mẹ Maria và trẻ Giuse một Thiên Chúa cao vời của nhân loại.

Một Thoáng Tâm Tình

Giowan Baotixita Nhật Tiến

Trong lần tĩnh tâm lần này, tôi có đã có những phút giây lắng đọng tâm hồn nhìn lại những năm tháng trôi qua trong sinh hoạt Phong Trào. Phía trước ở hành lang bên dãy nhà phòng ngủ là hàng cây

thông xanh tươi còn lung linh những giọt nước của những ngày trời mưa vừa qua. Có những cánh hoa màu vàng cố gắng khoe sắc dưới ánh nắng vàng của mùa đông. Tôi ngồi đó mà nhìn những cảnh vật thiên nhiên trước mặt mà lòng khâm phục; Thiên Chúa đã tạo ra những kỳ công đẹp tuyệt vời. Nếu nói đến tạo dựng con người thì Thiên Chúa còn làm ra con người một cách đặc biệt nhiều hơn thế nữa, vì Thiên Chúa muốn tạo ra con người giống hình ảnh của Ngài để cho con người được làm chủ thiên nhiên và muôn vật.

Ngồi trong tĩnh lặng mà tôi nhận thấy được Thiên Chúa yêu tôi và tất cả những ai chạy đến cùng với Ngài. Thiên Chúa sẽ cho họ ăn uống no say Hồng Ân của Ngài: niềm hạnh phúc làm con cái Thiên Chúa và ơn

Bình An.

Trong năm 2017 này, một lần nữa Thiên Chúa đã chọn tôi tiếp tục sứ mệnh mang Tin Mừng đến cho nhiều người khác. Thiên Chúa mong muốn ngày càng có nhiều người giống như tôi nhận biết rằng Thiên Chúa luôn thương yêu và Ngài không bao giờ bỏ họ ngay khi họ từ chối tình yêu của Ngài.

Qua 3 năm làm việc trong Khối Tiền, tôi cảm thấy may mắn và hạnh phúc vì Thiên Chúa đã gọi cho tôi những quý Bác và quý Anh Chị rất nhiệt thành giúp đỡ tôi. Sự thăm hỏi, lời cầu nguyện, sự hy sinh và đặc biệt nhận lãnh trách nhiệm người Bảo Trợ đã giúp

tôi nhiều trong việc tuyển người đi tham dự các Khóa Học.

Tôi tự nhủ mình rằng phải cố gắng nhiều hơn trong những năm sắp đến. Cộng tác với Phong Trào Cursillo để làm nhiều người nhận biết được Tình yêu bao la của Thiên Chúa. Và cũng như một sự đáp lễ để không phụ lòng mọi người đã tin tưởng tôi trong nhiệm vụ này. Trong dịp Xuân Đinh Dậu sắp đến này, tôi nguyện cầu xin Thiên Chúa cho Phong Trào Cursillo San Jose ngày càng lớn mạnh không những về tổ chức mà còn về tâm hồn. Xin nguyện cầu cho nhau.



Nhớ Lại Chiều 30 Tết...

Giuse Nguyễn Thẩm

"Anh em cũng vậy, hãy sẵn sàng, vì chính giờ phút anh em không ngờ, thì Con Người sẽ đến". (Lc 22,40)

Năm ấy tôi mới lên 10 tuổi, nhưng tôi còn nhớ mãi buổi chiều 30 tết ấy ở nhà bác Ân với không khí gói bánh chưng đón tết. Hình như ở miền quê, cả năm bận rộn với việc đồng áng nên cái không khí chờ đón tết nó tung bừng, háo hức và vui lắm. Vì còn nhỏ chẳng giúp được

việc gì, tôi và đám bạn cùng lứa tuổi cứ chạy từ nhà nọ sang nhà kia trong đám họ hàng để xem nhà nào gói bánh xong trước. Khi đến nhà bác Ân, thì việc gói bánh vẫn còn

bề bộn lắm, góc kia là thúng gạo nếp, gần đó là nồi thịt, rồi chảo nhân đỗ, những khuôn bánh gổ và những chồng lá chuối... Thế mà bác Ân và người nhà vẫn chưa bắt tay vào việc ngay. Bác gái và các anh chị lớn còn lo quét vôi cho xong bức vách bên hông nhà. Còn bác trai vẫn đang nhâm nhi rượu với món giò thủ, dựa hàng cùng với hai người cậu họ ở xa về. Lúc đó bác Ân cười trần, mặt đỏ gay vì rượu...đám trẻ chúng tôi nhìn quanh rồi lại cùng nhau chạy sang nhà khác...

Chỉ ít phút sau thì tin dữ đồn ra là bác Ân chết rồi. Cái chết đột ngột bất ngờ của bác gây bàng hoàng cho mọi người và làm cho đám trẻ chúng tôi

sợ hãi. Sao lại có thể chết vào lúc này được? Bác mới ngồi uống rượu đây mà! bác đang chuẩn bị gói bánh



chưng mà! Người ta bảo bác bị trúng gió và không kịp đưa đi cấp cứu...ngày nay chúng ta có thể giải thích là bị máu nhồi cơ tim, hay bị stroke... thế là cả cái xóm nghèo ấy không ai còn

ngĩ đến tết mà thay vào đó là lo cho người chết. Những lều bạt dựng lên để gói bánh bầy giờ dùng để làm đám tang...

Tết mà nói đến chết thì thật là xui xẻo, không nên chút nào, nhưng đó là sự thật, một sự thật quá mạnh vào trí khôn non nớt của tôi. Cho nên những năm sau này, cứ đến ngày 30 tết là tôi lại cảm thấy sợ hãi, sợ mình hay ai đó trong số người thân của mình phải ra đi. Cái sợ đó cứ ám ảnh mãi cho đến khi tôi hiểu được rằng chết là chuyện thường ngày và nó có thể xảy ra bất cứ lúc nào, bất cứ ở đâu và bất cứ ai. Có ai biết được hôm nay không phải là ngày cuối cùng của đời mình?

Khi lớn lên tôi cũng đã chứng kiến nhiều cái chết thật bất ngờ. Một người bạn bay cùng phi đoàn với tôi đã xin đổi chuyến bay vì anh có người chị ở miền trung vào thăm nhân dịp cuối năm. Tôi đi bay thế cho anh để anh ở nhà đón người chị. Tuy nhiên khi tôi chưa cất cánh thì anh lại chạy ra phi đạo và cho biết là người chị sẽ đến vào ngày hôm sau và anh đã cất cánh. Ai ngờ đó là chuyến bay định mệnh và anh đã bị bắn rớt sau 30 phút ở chiến trường Tây Ninh. Khi viếng xác anh, tôi đã vuốt mắt cho anh và nói, “có phải mày chết thay cho tao

không?”

Đời lính chơi đùa với súng đạn thì sự chết cũng không quá là bất ngờ. Đàng này con gái ở nhà, đẹp nết, đẹp người, tuổi xuân chớm đôi mươi, cái tuổi “con gái mười bảy bẻ gãy sừng trâu” mà cũng chết mới là bất ngờ chứ. Tôi và hai người bạn về quê ăn cưới em gái của một người bạn cùng phi đoàn. Đám cưới ở quê thật vui, nhất là lại vào mùa gặt tết ở Nam Bộ, sông nước mênh mông, ruộng đồng cỏ bay thẳng cánh. Người dân quê hiền lành chất phác dễ thương làm sao! Cô dâu được đón rước bằng con đò nhỏ có kết hoa, rồng bay phượng múa...Ông lái đò cũng là vai chú trong họ nhà chú rể đã quen với con đò, với đường sông kênh rạch thế mà chẳng hiểu sao con đò lại chòng chành đến nỗi cô dâu trong lễ phục bị té xuống sông chìm lìm...và cô đã ra đi trong ngày rất vui của đời mình. Đám cưới biến thành đám tang, sự vui qua sự sầu lại kể là thế đấy!

Chúng ta cũng không quên sự ra đi bất ngờ của một Cursillista rất đáng mến cách đây ba năm khi anh còn khỏe mạnh, lái xe chở vợ ra viếng nghĩa trang nhân ngày lễ cầu cho các linh hồn. Anh bỗng dưng thấy khó chịu và muốn

đổi tay lái cho chị. Nhưng không còn kịp nữa rồi. Anh đã về với Chúa ngay giây phút đó trên xa lộ. Tôi nhớ đến anh và xin hiệp lời cầu nguyện cho linh hồn Giuse được sớm về hưởng Tôn Nhan Chúa. Xin anh nhớ đến chúng tôi đang trên hành trình lữ thứ ở trần gian.

Theo truyền thống Việt Nam, tết là ngày sum họp, dù

ai ở xa cũng cố tìm cách về nhà ăn tết. Tết cũng là dịp tính sổ lại đời mình, để ôn cố tri tân. Tết là dịp để mọi người tỏ lòng nhớ ơn, yêu mến nhau và cũng là dịp nhớ lại chuyện cũ để chuẩn bị cho tương lai, không những chỉ là tương lai tạm thời này, nhưng còn chuẩn bị chu đáo cho ngày về quê thật của chúng ta ở trên trời.

Xưa Cũ Gọi Mùa Xuân

Nguyễn Thị Bạch Hương

Gió nhẹ từng cơn vờn sợi tóc
Nhẹ nhàng theo nhã nhạc kiếp nao
Mùa xuân xưa khi đời còn mới
Tuổi thiếu thơ ngọt vị ô mai

Trăng hôm nay loãng tan một nửa
Còn nửa này âm í chút chờ mong
Ngọn nến bạch vàng úa bên song
Cho sương khuya uất u một nẻo

Khánh reo đong đưa mời dĩ vãng
Vườn đêm quý lắm những nụ giao
Con sâu gầy gập mình trong gió
Ngắm nửa đời ôi những lao xao

Gió hôm nay nhẹ như hơi thở
Nhưng đủ rồi thổi hết bụi tro
Bay lảng lảng tản mạn mảnh hồn
Cho hồn bỗng thướt tha mùa mới

CON ĐANG CHỜ CHÚA

Elisabeth Luru

Hàng năm cứ vào dịp Giáng Sinh và năm mới, tôi thường gọi điện thoại cho bạn bè để chúc mừng lễ. Tôi không muốn gửi thiệp hay email mà chỉ gọi trực tiếp nói chuyện để nghe tiếng quen thuộc và cũng dễ dàng tâm sự.

Giáng sinh năm nay, vừa nghe tiếng nói của tôi, anh bạn tôi vui mừng nói:

Tôi định gọi bà vì tôi có nhiều chuyện hay muốn chia sẻ để suy nghĩ và học hỏi.

Tôi hỏi: Chuyện gì mà quan trọng vậy?

Anh vui vẻ kể: Lúc này tôi siêng đi Lễ lắm. Không đi không chịu được. Sáng nào tôi cũng đến nhà thờ. Đó là niềm an ủi tôi. Giáo xứ tôi ở bây giờ đông người sống thân thiện, vui vẻ

lắm. Những ngày lễ lớn có các cha Dòng đến giảng tĩnh tâm. Các cha trẻ giảng rất hay, rất thực tế và gần gũi với giáo dân.

Tuần trước cha có kể một câu chuyện ngắn, đơn giản thôi nhưng đã làm tôi nhớ mãi và thấm thía nên tôi muốn chia sẻ với bạn bè.

Anh tiếp liền câu chuyện: Có một thanh niên nọ, đêm ngủ nằm mơ thấy Chúa Giê-Su hiện ra nói với anh: Ngày mai ta sẽ đến thăm con.

Anh mừng quá, sáng hôm sau anh thức dậy thật sớm, dọn dẹp nhà cửa khang trang, sạch sẽ để chờ đón Chúa. Anh không dám đi đâu, chỉ ngồi nhà trông đợi.

Trời chưa sáng, người hàng xóm mặt mày hốc hác chạy đến gõ cửa nhà anh nói: Thưa anh,

con tôi bị nóng sốt cả đêm, nhà hết thuốc xin anh cho tôi vài viên thuốc cảm để cháu uống. Tôi đã đi mua nhưng cửa hàng chưa mở. Xin anh giúp cho. Cám ơn anh.

Anh khua tay, tôi đang bận lo chuẩn bị để đón tiếp Chúa của tôi. Tôi không thể tìm thuốc cho con anh.

Anh hàng xóm buồn bã ra về.

Trời đã trưa, Chúa chưa đến. Anh mở cửa lớn chờ Chúa.

Một bà già ở cạnh nhà, vội vàng chạy đến cửa nhà anh nói: Cậu làm ơn cho tôi mượn điện thoại. Tôi gọi cho con tôi ở gần đây thôi vì nhà tôi có việc rất khẩn cấp. Điện thoại nhà tôi bị hư không gọi được.

Anh từ chối, tôi đang chờ điện thoại của Chúa tôi, không thể gọi điện thoại cho ai được. Anh thanh niên chờ đợi suốt ngày.

Anh than thở: Trời tối rồi. Con vẫn mở cửa đợi Chúa, sao chưa thấy Chúa đến với con.

Nhìn ra ngoài sân, anh chỉ thấy một người tàn tật lê lét vào nhà anh xin ăn vì đói quá. Anh rất bức mình vì có người đến quấy rầy trong khi anh nóng lòng mong chờ Chúa.

Đã khuya rồi, nên anh phải lên giường ngủ. Anh nằm mơ thấy Chúa. Anh than phiền: Tối hôm qua, Chúa hứa với con là

ngày nay Chúa đến thăm con. Con ở nhà từ sáng sớm cho đến khuya mà không thấy Chúa đâu cả.

Chúa nhìn anh nói: Ta có đến nhà con ba lần, từ sáng sớm rồi đến trưa và có đến tối nữa. Tại sao con làm ngơ, không muốn tiếp đón ta.

Kể xong câu chuyện, anh bạn vui cười: Bà thấy hay không? Tuy câu chuyện rất thường xảy ra hằng ngày trong cuộc sống của mình. Từ trước mình không quan tâm, không giúp đỡ. Giờ đây, nghe cha giảng tôi mới chạnh lòng, nhớ lại để tự xét lỗi sống thờ ơ, vô cảm của mình đã qua.

Tôi rất vui vì được nghe câu chuyện này do chính anh kể một cách chân tình.

Anh nói: Tạ ơn Chúa, bây giờ con mới hiểu mới biết lòng thương xót Chúa ban cho chúng con mà chúng con không biết chia sẻ cho người khác.

Tôi đùa tiếp lời anh. Bây giờ bỏ cái kiêu ngạo ngày xưa đi nghe!

Ngày xưa, tôi kiêu ngạo vì chỉ biết con người mình, vì cái tôi tự cao của mình. Lúc này tôi hãnh diện tự hào vì có Chúa, để tôi vinh danh, tạ ơn Chúa. Mỗi ngày tôi tạ ơn Chúa ít nhất là hai mươi lần “Nhưng tự hào thì hãy tự hào trong Chúa ...” (II Tr 10,17)

Vợ Anh và Anh là bạn đồng nghiệp của tôi ở Sài Gòn trước năm 1975. Vợ Anh hiền lành, vui vẻ. Anh thì hoạt bát, giỏi và khéo tay nên có vẻ tự cao, tự mãn. Sau 1975, anh tìm đường đưa gia đình vượt biên, may mắn gia đình anh đến Mỹ an toàn. Là một nhà giáo, nhưng khi đến Mỹ, anh xông xáo làm đủ mọi việc để mưu sinh. Nhờ sự khôn ngoan, chịu khó anh đã thành công trong việc làm anh chọn. Với sự tài hoa thời trẻ, và sự thành công hiện tại ở nước ngoài đã làm anh mãn nguyện, tự hào hơn.

Trong lúc gia đình anh hạnh phúc thịnh vượng thì vợ anh bị bệnh nặng. Hơn năm sau thì chị qua đời. Khi được tin đau buồn ấy, tôi và vài người bạn đồng nghiệp xuống nhà anh chị thăm viếng. Đến nơi tôi mới biết chị đã rửa tội vào Đạo Công Giáo. Lễ An táng được tổ chức đầy đủ, nhận lãnh các nghi thức Đạo tại nhà thờ Giáo Xứ và tại nghĩa trang.

Tôi rất ngạc nhiên vì anh chị theo Đạo Phật, có bàn thờ Phật lớn ở phòng khách luôn có hoa quả, nhang đèn. Tôi cũng chưa bao giờ nghe anh chị có ý định theo Chúa. Sau tang lễ tôi hỏi Anh: Chị Rửa tội lúc nào? Sao không báo tin cho chúng tôi?

Anh nói: Những ngày gần đây, bà bị đau nặng. Tôi bận nhiều việc, phải ra vào nhà thương

luôn. Không có giờ rảnh báo tin cho bạn bè. Thật là một Hồng Ân Chúa ban cho gia đình tôi. Khi bà còn tỉnh táo, bà nói với tôi: Em muốn Rửa tội.

Tôi hỏi: Em muốn theo Đạo Công Giáo?

Bà vui vẻ gật đầu trả lời: Em có cầu nguyện với mẹ Maria.

Anh kể tiếp: Tôi nhớ lại khi biết bà bị bệnh, để bà được vui, vợ chồng tôi đi du lịch Châu Âu. Chúng tôi có tham quan nhiều nhà thờ cổ và có đến viếng Đức Mẹ Lộ Đức. Vợ tôi muốn ở lại một đêm để cầu nguyện.

Khi bà bằng lòng Rửa Tội, tôi mời Linh Mục đến nói chuyện với bà và ban các phép Bí Tích cho bà. Bà đã trở thành con cái Chúa với tên thánh Maria, người Mẹ bà Kính Tin. Hai ngày sau bà mất.

Tôi mãn nguyện vì đã lo chu đáo cho bà theo lòng mong muốn. Tôi thật cảm động và biết ơn những giáo dân ở giáo xứ đã dự lễ để cầu nguyện và giúp đỡ chúng tôi. Đúng là Đạo Tình Yêu.

Sự qua đời của vợ là một mất mát lớn cho anh và gia đình con cái. Nhà cửa vắng vẻ, cô đơn. Anh buồn bã đi tìm cái thú vui, tiêu xài phung phí trong Casino, Las Vegas. Các con muốn anh chia gia tài. Không bao lâu tình cảm cha con, ông cháu theo thời gian phai nhạt dần.

Thật là ý Chúa, sau khi bán

nhà chia của cho con, anh mua một căn nhà xa nhưng gần nhà thờ. Đó là một điều may mắn cho anh. Nhờ vậy, anh thường đến nhà thờ, có bạn mới. Anh tìm được niềm vui mới, vui sống với hoàn cảnh mới đưa anh đến với Chúa. Anh trở thành con người mới, là một Kitô Hữu cùng một niềm tin với vợ anh. Tánh tình anh thay đổi rất nhiều...

“Nhưng những điều xưa kia được kể ra ích lợi cho tôi, thì nay vì Đức Kitô tôi coi là bất lợi. Vả lại tôi coi tất cả mọi sự như thua thiệt trước cái lợi tuyệt vời là được biết Đức Giêsu Kitô, Chúa tôi.” (Pl 3:3-8a)

Bây giờ anh thuần tính chỉ thích nói chuyện Đạo, Tin Mừng, Đức Tin, Ơn Chúa.

Anh cười khoe: Tôi có ‘chức lớn’ trong giáo xứ đó. Khi nào có lễ lớn hay hội họp, tôi được gọi đến dọn dẹp, trang hoàng nhà thờ. Tôi còn tham gia nhiều Hội Đoàn để học hỏi, giúp đỡ nhau.

Thấy anh vui hăng hái tôi hỏi: Cuộc sống anh bây giờ thế nào?

Có lúc túng thiếu, tôi cũng buồn tiếc, nhưng mọi sự đã qua, và cuộc sống ngày nay được bằng an hơn, không bon chen, không lo lắng. Với số tiền hưu khiêm nhượng, mình ở nhà lo vườn tược, trồng rau cải, hoa quả để ăn cho tốt. Nhiều quá thì đem cho bạn bè lối xóm. Cũng

bạn rộn suốt ngày.

Đến tuổi già, mình có cuộc sống thanh thoi như thế này, thật có phúc. Phải tạ ơn Chúa không ngừng.

Tôi hỏi: Anh biết Chúa giờ này, quá muộn màng không?

Khi biết tin Giáo Sư tiến sĩ Nguyễn Xuân Vinh chịu phép Thanh Tẩy. Anh gọi tôi chia sẻ

Giáo Sư Vinh chọn con đường theo Chúa thật là đúng. Thật tuyệt. Đó là Hồng Ân Chúa ban niềm tin cuối đời. Niềm tin là lý tưởng của cuộc đời. Nghĩ đến bản thân mình, ngày nay tôi theo Chúa cũng là một Hồng Ân. Việc tôi chọn rất đúng rất tuyệt.

Giáo Sư Vinh đã nói: “Điều làm tôi lúc nào cũng cảm thấy ân hận là không tìm về với Chúa từ nhiều năm trước, tuy lòng lúc nào cũng muốn có được niềm tin”.

Con đường Chúa dẫn ta đến với Ngài thật là kỳ diệu. Mỗi người mỗi khác. Lắm khi chúng ta thấy được những kỳ diệu của Thiên Chúa thể hiện qua những bất hạnh mất mát của con người.

Lạy Chúa, xin cho chúng con biết khiêm nhượng nhìn sự thật về mình và về Thiên Chúa để bày tỏ lòng thành kính tri ân về mọi ơn lộc Chúa đã ban.

TÌNH YÊU VÀ HÀNH TRANG ĐỨC TIN TỪ KHÓA BA NGÀY

Kính thưa quý Cha, các sơ, các cô chú, bác và các Anh Chị Cursillitsa thân mến!

Em tên là *Michael Anthony* Từ, dự khóa Cursillo 50, một vợ ba con. Bạn bè thường gọi em là Tướng Ba Sao, nhưng ở nhà em thấy mình chỉ là lính quèn thôi. Em không phải là người đạo gốc. Em theo Chúa bằng lòng yêu thương và tự nguyện. Con đường theo Chúa của em rất gian nan nhưng Chúa đã dìu dắt em từng bước để em vượt qua mọi thử thách và ngày hôm



nay em được vinh dự có mặt trong Khóa Ba Ngày này.

Sau ba ngày của khóa Cursillo, em đã có được hành trang của Đức Tin - vì trong ba ngày đó em thấy mình được thông cảm từ tình yêu thương của Chúa qua các anh chị phục vụ. Và cảm thông tâm trạng của các anh em mới quen. Từ những ngày đó em đã tìm được một gia đình mới mà ở đó chỉ có tình yêu thương con người.

Em xin chia sẻ ngày thứ 4 của em sau khi khóa Cursillo ba ngày.

1) Sùng đạo: Em thấy điều quang trọng nhất là Đức Tin. Em củng cố đức tin bằng cách cầu nguyện hằng ngày, bằng cách nói chuyện với chúa mọi nơi, mọi lúc - mỗi khi em có thể. Em lần chuỗi mân côi mỗi đêm trước khi đi ngủ.

2) Học Đạo: Em học đạo bằng cách nghe thánh ca, đọc email về Thánh Kinh của Cursillo yahoo group và trích dẫn cùng suy nghiệm lời Chúa.

3) Hành đạo: Em đã hành đạo qua cách thay đổi lối sống của mình

- Áp dụng lời chúa qua hành động của em - với gia đình và mọi người xung quanh. Em thay đổi những tính xấu của chính bản thân mình

- Em sống yêu thương mọi người trong gia đình của mình nhiều hơn. Kể đến là em tham gia hoạt động trong cộng đoàn. Em tỏ hiện sự sống yêu thương trong gia đình bằng cách hôn các con thường xuyên mỗi ngày và nói lời yêu thương cho nhau, đặc biệt là bà xã.

Theo em, gia đình rất quan trọng vì nó là cái nôi của tình yêu Chúa ban cho chúng ta để nuôi dưỡng cho tình yêu của mình qua sự sum vầy trong gia đình. Sau khi em giúp vợ con đặt Chúa (tình yêu) vào trọng tâm của gia đình chúng em, thì dù có gặp khó khăn đến đâu thì mọi chuyện cũng đã được giải quyết một cách êm đẹp.

Nhân Đức Của Mẹ Teresa Calcutta

Amy Đặng

Em xin kính chào các anh chị trong Chúa Giêsu và Mẹ Maria. Em cảm ơn phong trào Cursillo đã cho em cơ hội lên đây chia sẻ về Mẹ Teresa thành Calcutta. Trong tháng qua em nhận rất nhiều tài liệu nói về Mẹ Teresa bằng tiếng Việt cũng như tiếng Anh bởi vì mẹ mới được phong thánh ngày 4 tháng 9, 2016 vừa qua. Có lẽ các anh chị biết về mẹ còn nhiều hơn em cho nên ngày hôm nay em sẽ không đề cập đến tiểu sử của mẹ Teresa nhiều. Điều chính em muốn chia sẻ là những nhân đức của mẹ mà em đã học hỏi được và đem ra thực hành trong đời sống làm mẹ, làm vợ, và bà nội trợ nhỏ bé trong gia đình.

Mẹ Teresa xin thánh tám ngày 26 năm 1910 tại Thủ đô nước Albani. Năm 1928 Mẹ vào dòng Đức Mẹ Loretto ở Ái Nhĩ Lan và vào nhà tập ở Ấn Độ. Ngày mặc áo dòng mẹ chọn tên là Teresa để tưởng nhớ đến thánh Teresa Hải Đồng Giêsu. Mẹ khẩn trọn đời trong Dòng Loretto và làm hiệu trưởng trung học tại Calcutta. Năm 1948 mẹ được phép của Tòa Thánh sống ngoài tu viện để phục vụ người nghèo ở Calcutta. Năm 1950 mẹ lập dòng nữ tu Thừa Sai Bắc Ái tại Calcutta. Năm 1963 mẹ lập dòng Nam Thừa Sai Bắc Ái. Năm 1979, mẹ lãnh giải thưởng Nobel Hòa Bình. Năm 1993, mẹ đến Sài Gòn Thanh Đa ở Việt Nam. Ngày 5 tháng 9 năm 1997 là một ngày em sẽ không bao giờ quên vì đó chính là ngày mẹ đã qua đời và cũng là ngày sinh nhật 24 tuổi của em. Mẹ được tôn phong Hiển Thánh tại Roma ngày 4 tháng 9 năm 2016. Nhà dòng Thừa Sai Bắc Ái mẹ lập ra hiện nay đã được hơn 4,500 tu sĩ làm việc tại 133 nước.

Năm em 20 tuổi, lúc còn học đại học, em có một ông thầy thường tự hào là người vô thần không tin có Chúa. Ông kể có một hôm ông đi theo một phái đoàn qua nước Ấn Độ để làm việc từ thiện. Phái đoàn này đi

đến một nhà mẹ mở cho những người bệnh tật khốn cùng. Ông thấy có một bà cụ già mặc áo Sari màu trắng viền xanh đi đến. Bà bắt tay và hỏi ông, “how may I serve you?” Qua một câu chào hỏi rất đơn sơ,



một cái bắt tay rất là ấm áp và một cử chỉ rất khiêm nhường. Sau này ông mới biết đây chính là mẹ Teresa Calcutta. Ông quả quyết một điều là mẹ Teresa Calcutta là một người mẹ của tất cả mọi người - không phân biệt màu da, giàu nghèo, tôn giáo, gia tộc, và địa vị trong xã hội.

Mẹ Teresa nhắc nhở chúng ta rằng cầu nguyện là yêu mến.

Bí quyết của mẹ hết sức đơn sơ: Mẹ cầu nguyện. Và trong cầu nguyện mẹ say mê yêu mến Chúa Giêsu và mẹ hiểu rằng cầu nguyện với Chúa là yêu mến Chúa. Cầu nguyện giúp mẹ mở rộng trái tim cho đến khi trái tim của mẹ có thể chứa trọn chính Chúa. Mẹ nói để việc cầu nguyện đạt hiệu quả, lời cầu nguyện của mình bắt nguồn từ trái tim và có thể chạm tới Trái tim Chúa. Mẹ nói mẹ không thể làm gì được nếu như mẹ không cầu nguyện. Có một lần em bị khủng hoảng tinh thần bởi vì em là một người mẹ có năm con. Vì quá bận rộn chăm sóc cho gia đình con cái và quên đi chăm sóc cho đời sống tâm linh của mình cho nên em đã bị khủng hoảng tinh thần. Lúc đó em cảm thấy sao đời của mình quá khổ sở và bất bình an. Em cố gắng tìm một chỗ yên tĩnh trong nhà để cầu nguyện nhưng không tìm thấy. Trong nhà em lúc nào cũng rộn ràng tiếng cười cùng tiếng la khóc. Có một chỗ duy nhất coi như là khá yên tĩnh để em cầu nguyện và tĩnh tâm là closet của phòng con gái em. Em mang mền gối vô trong đó quyết chí để tĩnh tâm và cầu nguyện. Em vẫn chu toàn bốn phận và trách nhiệm của người mẹ hằng ngày. Khi ông xã em đi làm về, con cái ăn uống, tắm rửa xong xuôi hết, em giao con

cái cho ông xã và em nhốt mình vô trong phòng áo - nói để cầu nguyện nhưng thật sự để lánh nạn. Ngày nào cũng vậy, sáng em ra khỏi phòng áo để làm chu toàn bốn phận của người mẹ và người vợ và tối xuống em lại vô trong phòng áo nằm như thế kéo dài đến một tháng. Đầu óc suy nghĩ lung tung. Sau



đó em cảm thấy quá mệt mỏi không còn sức chống chọi và lúc đó em buông thả hết mọi việc. Em nói với Chúa con xin buông thả hết tất cả mọi việc trong con tim và tư tưởng của con. Sau lúc đó em không còn suy nghĩ và lo âu. Em thật sự tìm được thanh lặng trong lòng. Ngay lúc đó em nhìn thấy được một hình ảnh rất rõ ràng đó là hình ảnh Chúa Giêsu đóng đinh trên Thánh giá. Chúa nói với lòng em, “Chúa yêu con và chết vì con khi con còn chưa xứng đáng.” Lúc đó em bật dậy và hiểu được rằng em phải yêu mến, chăm sóc, và yêu thương chồng và con cái trong nhà khi

em nghĩ là chồng và con của em không xứng đáng để em yêu thương. Và lúc đó em ra khỏi phòng áo. Chồng con em vẫn không thay đổi nhưng chính em đã thay đổi và em sẵn sàng làm tất cả mọi việc cho chồng và con em. Em lúc đó rất vui vẻ và có bình an bởi vì con tim em đã tràn ngập chính Chúa Giêsu.

Em sẵn sàng cho đi mà không đòi hỏi đáp trả. Như mẹ Teresa nói mẹ không thể làm gì nếu như tim mẹ không tràn đầy chính Chúa Giêsu. Lúc đó em hiểu được em không thể cho ai bất cứ

cái gì nếu tim em không chứa đầy tình yêu Chúa Giêsu.

Một điều nữa em học nơi mẹ là tình yêu phát xuất từ trong gia đình, và sau đó mới đến cộng đoàn. Em rất cảm ơn Chúa đã cho em lấy được chồng đẹp trai, cao ráo, tài giỏi, biết đánh đàn hay, và còn rất là yêu thương chăm sóc gia đình và con cái. Phải nói là một người đàn ông rất là tuyệt vời. Nhưng nếu ai biết ông xã em nhiều một chút nữa thì biết rằng trên đời này em chưa gặp một người nào khó khăn về việc ăn uống như ông xã của em. Đó là một thánh giá rất là nặng nề, và

khốn cho em hơn nữa là em có năm đứa con đứa nào cũng giống bố nó, rất là kén ăn. Lo một bữa cơm cho gia đình là một cây thánh giá em mang nặng trĩu trên vai. Có một lần, em đã phải vất vả làm một bữa cơm chiều cho chồng và con. Em cảm tưởng thấy mình rất hạnh phúc khi chồng và con ăn đồ ăn của mình nấu và sẽ có phản ứng tươi vui.

Nhưng ngược lại khi chồng và con có một thái độ khó chịu, không hài lòng với những món ăn em nấu ngày hôm đó vì không được ngon - vì em đã quá mệt - khiến em tức giận lên. Hên là ngày đó giáo xứ có tổ chức một buổi tĩnh tâm về tha thứ và lòng thương xót chúa. Em rất mừng vì đã có dịp để thoát ly khỏi cái nhà này. Khi em tới nhà thờ tĩnh tâm thì cha hỏi ai muốn giống Chúa Giêsu? Em lúc đó giơ tay lên cao nhất và nói, "Con muốn giống Chúa Giêsu." Em cũng thấy rất nhiều người giơ tay lên đều muốn giống Chúa Giêsu. Cha nói thêm, "Nếu muốn giống Chúa Giêsu thì phải chịu đóng đinh trên thập giá." Những người đóng đinh mình không ai xa lạ chính là những người trong gia đình mình - chồng, con, anh, chị, em, cha mẹ, và những người gần gũi mình nhất. Những người

này mình thường hay coi là kẻ thù, một cái gai trong mắt, chướng mắt, bức tức, và giận hờn. Cha có nói thêm, "Nếu như không có những người này thì mình làm sao giống Chúa Giêsu. Vì thế những người này không phải là kẻ thù hay là gai trong mắt. Nhưng họ chính là ân nhân của mình." Cha bảo về nhà tìm những người ân nhân mà cảm ơn họ. Vì nhờ có họ mà mình giống Chúa Giêsu. Thế là em về nhà em đi tìm ân nhân của em. Trên đường lái xe về nhà em nghĩ không biết ai là ân nhân của mình. Em bước vô nhà thì ngay lúc đó ông xã em đang ngồi trong phòng. Em chạy tới ôm cổ chồng hôn anh một cái và nói, "Em cảm ơn anh, anh chính là ân nhân của em." Ông xã em ngỡ không biết chuyện gì xảy ra và hỏi em rằng, "Không có chi em, à mà cho anh hỏi anh làm gì vậy nói cho anh biết để anh cố gắng làm nhiều hơn nữa?"

Một nhân đức nữa mà em học hỏi từ nơi Mẹ Teresa đó là, chỉ cần làm cử chỉ yêu thương nhỏ bé mà thôi. Em biết đời sống bên này quá đầy đủ nhiều khi còn dư thừa. Em cảm thấy nhiều khi mảy đứa con trong gia đình nghĩ rằng mình muốn là phải được. Các cháu quên cảm ơn công lao cha mẹ và quên tạ ơn Chúa cho những gì

các cháu có. Vì vậy tất cả những món đồ em mua cho các con em đều để dưới chân bàn thờ để tặng - cho các con được biết cảm ơn cha mẹ và Chúa. Các cháu không được dùng những món đồ đó cho tới khi đọc kinh tối xong. Nhiều khi những món đồ thường sử dụng trong gia đình rất nhỏ bé; ví dụ như kem đánh răng, xà bông tắm, quần áo mặc. Thay vì em mua về và đưa cho các con liền, em để dưới chân bàn thờ. Các con em có thói quen đi qua đi lại nhìn dưới chân bàn thờ coi thử coi có đồ gì mà bố mẹ mua cho mình mà để dưới bàn thờ hay không. Và các cháu cũng khá háng say muốn đọc kinh tối sớm bởi vì sau đọc kinh thì bố mẹ mới đưa cho các cháu những món đồ mà bố mẹ mua. Tối nào gia đình em cũng có thói quen lần chuỗi mân côì chung. Và khi em đưa quà cho cháu thì em có nhắc nhở với các cháu như vậy, “Nhờ bố con làm vất vả nên mẹ mới có thể mua được những món quà này. Con phải biết cảm ơn bố mẹ và cảm ơn Chúa nữa, vì nếu Chúa không cho bố có công ăn việc làm thì con không có những đồ này.” Các cháu luôn rất vui vẻ cảm ơn Chúa và cảm ơn bố mẹ. Một lời cảm ơn là chữ chỉ yêu thương rất là nhỏ bé để làm nhưng cũng để bị quên lãng.

Một điều em học hỏi nữa - đó là người nghèo đói ngày hôm nay không phải là nghèo đói cơm ăn áo mặc. Nhưng sự nghèo đói rất trầm trọng đó của ngày hôm nay chính là nghèo đói công lý và tình yêu. Cách chia xẻ cho những người nghèo đói này là mình phải cho đi những gì sẽ làm mình bị thiệt thòi thì đó mới là cho đi thật sự. Đối với em cho đi những gì làm em bị thiệt thòi nhất đó chính là cho đi thời giờ. Em rất bận rộn với con cái cho nên thời giờ của em rất quý báu. Em có một nhóm bạn - những bà mẹ. Tất cả những người mẹ này rất là đạo đức. Cuộc sống của họ rất là giản dị - chồng đi làm, vợ ở nhà trông nom dạy dỗ con cái. Họ sống với tất cả tấm lòng yêu thương và khiêm nhường. Họ rất vui vẻ chấp nhận con cái Chúa ban và có rất đông con cái. Gia đình nào có ít nhất là 5 đứa con; có 8-9 đứa con là chuyện thường. Cho nên khi em nghe tin có một bà mẹ nào trong nhóm bạn bè của em mới có sinh con, em luôn nấu một bữa cơm mang tới cho gia đình của những người bạn bè này. Tuy em biết đây không phải là chuyện gì to lớn lắm nhưng vì thời giờ em không có - cho nên đây là một sự cho đi mà em có thể. Các anh chị tự hỏi chung quanh mình có ai đó cần sự chăm sóc

hay không? Nhiều khi họ chỉ cần một lời an ủi, một nụ cười, một lời khích lệ. Có lẽ rất nhiều người đang cần sự chăm sóc của người khác. Mình cho đi những gì rất nhỏ bé nhưng chứa chấp một tấm lòng và một con tim tràn đầy yêu thương.

Chắc các anh chị cũng đã nhìn thấy hình ảnh của mẹ Teresa lúc còn thiếu nữ khi mẹ là một cô gái rất là xinh đẹp. So với hình ảnh của mẹ trước khi qua đời mẹ là một bà già xấu xí, cần cỏi, nhăn nheo, và tiều tụy. Nhưng em nghĩ đối với Chúa sắc đẹp bên ngoài không là gì cả, có đẹp bao nhiêu rồi cũng sẽ trở về tro bụi. Nhưng một con tim biết yêu thương, chăm sóc cho người khác, nhất là những người nghèo đói, cô đơn thì đó chính là một con tim vĩ đại và một khuôn mặt đẹp tuyệt vời trước mặt Thiên Chúa. Mẹ Teresa đã sống với nét đẹp tuyệt vời này và vì thế ngày 4 tháng 9 năm 2016 mẹ Teresa đã được phong Hiển Thánh. Những nhân đức của mẹ đi khắp năm châu và tồn tại muôn đời.

Khi đọc về mẹ Teresa thành Calcutta, có bao nhiêu chuyện về mẹ làm em xao xuyến và cảm động. Nhưng có một chuyện đánh động lòng em nhất và làm em khó quên. Có

một lần mẹ và các sơ trong nhà dòng đi đến đầu đường xá chợ để tìm người bệnh tật để về chăm sóc họ. Mẹ và các sơ tìm được một ông đang bị lở loét, chuột ăn đầy người, hấp hối sắp sắp chết. Người ông đầy mùi hôi tanh. Mẹ và các sơ mang ông về nhà để lau chùi vết thương và chăm sóc cho ông. Trước khi qua đời ông nói với mẹ như vậy, “Mẹ Teresa, lúc tôi còn sống tôi sống như rác rến của xã hội nhưng lúc tôi chết tôi chết như một vị vua chúa.” Và sau đó ông qua đời. Em biết cả đời của em sẽ không bao giờ làm được những việc vĩ đại như mẹ Teresa. Nhưng em có thể noi gương mẹ qua những việc nhỏ bé mà mẹ đã làm. Cũng như mẹ đã tỏ một nụ cười, một cử chỉ yêu thương và một lời hỏi han rất tầm thường với ông thầy vô thần của em. Cử chỉ nho nhỏ đó đã đánh động một người vô thần không tin Chúa như ông. Cho nên bài học được của em ở mẹ Teresa là làm những việc nhỏ bé với một con tim vĩ đại và trên môi có thêm một nụ cười.

MỘT CHUYẾN ĐI

*Agnes Nguyễn Thị Nguyệt
Tháng Tám, 2016*



Người đời thường nói: “Thời giờ ngựa chạy tên bay...” Tôi nghĩ thật đúng; thấm thoát những ngày tháng chuẩn bị cho chuyến đi trong tháng Tám đã đến và qua đi...

Sau hơn 3 năm dùng thuốc hóa trị, vì kết quả khả quan nên bác sĩ cho tôi tạm nghỉ dùng thuốc kể từ đầu tháng 5. Vài tuần sau đó, tôi đã rất ngạc nhiên vì cơ thể tôi bắt đầu khỏe hẳn ra rất nhiều; nếu không vì những thủ tục thuốc men hằng ngày nhắc nhở, tôi có lẽ đã không cảm thấy như một người mắc bệnh nan y. Thế nên tôi đã quyết định sắp xếp đưa mẹ tôi đi một vòng đến những nơi mẹ tôi mong muốn đi “một lần chót” theo lời của mẹ, vì năm

nay mẹ tôi cũng gần 90 tuổi rồi.

Sau hai chuyến bay, mẹ và tôi đã đến phi trường Kansas City khi trời vừa chập tối. Tới đó, mẹ con tôi được gặp lại một người chị họ của cha tôi và cô tôi đến từ tiểu bang Florida để được tham dự lần đầu tiên Đại Hội Thánh Mẫu ở Carthage, Missouri. Chúng tôi đã thấm mệt khi về đến nhà vợ chồng em trai tôi, và tô cháo vệt nóng hổi đã như liều thuốc ngủ đưa tôi vào giấc ngủ dễ dàng.

Sáng hôm sau chúng tôi đến Đại Hội. Xe chúng tôi từ từ chậm lại khi vào đến con đường gần khu vực của Dòng Đồng Công, nơi mà 39 năm về trước, gia đình chúng tôi là 9 người trong số khoảng 1000

người, đã tham dự Đại Hội Thánh Mẫu lần thứ nhất vào tháng 6 năm 1977. Vì lúc đó, gia đình chúng tôi chỉ ở cách nhà dòng chưa đầy 60 dặm, nên chúng tôi tiếp tục được tham dự liên tục trong 18 năm. Mỗi năm, số người tham dự gia tăng nhanh chóng và bây giờ vào cuối tuần đầu tiên của tháng Tám hàng năm, thành phố nhỏ với dân số vốn vẹn chưa đầy 15,000, trở thành nơi chốn quy tụ hơn 70,000 người Việt Nam - già, trẻ, lớn, bé và thỉnh thoảng tôi cũng thấy lứa thừa một số người không phải “da vàng”.

Chúng tôi may mắn kiếm được chỗ đậu xe không xa lắm, nhưng đã hơn 20 năm quen thuộc với thời tiết ôn hòa của vùng thung lũng hoa vàng nên khi phải đi bộ trong hơi nóng ẩm, oi bức gần 100 độ của miền trung đông Hoa Kỳ, chúng tôi cảm thấy thật không dễ chịu chút nào... Tôi thật sự thán phục những người cắm trại ở lại suốt thời gian trong khuôn viên nhà dòng, có nhiều gia đình với con cái, tay bồng tay dắt, ở trong lều trại gần cả tuần lễ.

Hơn 20 năm ở California, chúng tôi không được tham dự mỗi năm. Sau 4 năm, lần này trở lại với khung cảnh tung bừng, đông đúc, tôi thấy rất

đông các bạn trẻ, rất nhiều gia đình vợ chồng với con cái đang ở tuổi chưa lên 10. Tôi thậm chí cầu xin cho thêm ơn gọi để nhà dòng có thể tiếp tục tổ chức lâu dài hàng năm cho các thế hệ sau này. Thật sự tôi cũng hơi e ngại khi có ý trở về tham dự năm nay vì sợ mẹ tôi không chịu được khí hậu nóng hơn bình thường. Đến sáng Thứ Bảy, qua khung cửa sổ, tôi hơi buồn nhìn thấy bầu trời ảm đạm trong cơn mưa lớn. Nhưng khi chúng tôi rời hotel thì mưa đã dứt và ánh mặt trời từ từ lộ ra sáng tỏ. Những giọt mưa đã làm cho khí hậu mát mẻ dễ chịu suốt ngày hôm đó. Tôi nghĩ đó là một ơn đặc biệt Chúa đã ban cho con cái Mẹ Maria từ khắp nơi tìm về với Mẹ trong mấy ngày cuối tuần, để mọi người thoải mái tung hô Mẹ trong cuộc rước kiệu và sốt sáng tham dự Thánh Lễ Đại Trào tôn vinh Mẹ Maria trong bầu khí mát mẻ lạ thường. Và khi ở Đại Hội, chúng tôi lại được hội ngộ với gia đình một người anh họ của Mẹ tôi, đến từ tiểu bang Arkansas. Sau Thánh Lễ, chúng tôi đã thích thú ngồi xem hết chương trình văn nghệ giúp vui kết thúc lúc 12:00 giờ đêm trước khi lái xe về lại thành phố Kansas.

Như vậy, Dòng Đồng Công đã trở thành địa điểm hội ngộ cho

rất nhiều đại gia đình với người thân và bạn bè ở rải rác khắp nơi trong và ngoài nước Mỹ. Trong dịp này, tôi nghe được bốn chữ mới “Cô Dâu Đồng Công” mà hỏi ra mới biết là các bậc cha mẹ có con cái ở tuổi trưởng thành thường sắp xếp đưa các anh chị đến đó với hy vọng biến tình bạn thành tình xui gia, và một số lớn đã toại nguyện với dâu ngoan rể hiền.

Hai ngày sau, tôi lại cùng mẹ lên đường đi thăm người em gái của mẹ. Sau hai chuyến bay và thủ tục mượn xe, chúng tôi đã đến thành phố Richmond, Virginia an toàn. Vừa mở cửa phòng, tôi cảm thấy hơi buồn buồn và cũng hơi lo sợ vì chỉ có Mẹ và tôi, ở một thành phố không quen người quen đường.

Tôi chở mẹ tôi đến Dòng Đức Bà Đi Viêng. Quảng đường đến đó thật thanh vắng; thỉnh thoảng mới có một chiếc xe xa xa đằng sau, nhưng một tí sau thì lại chỉ còn mẹ và tôi – cùng với giọng nói chỉ đường phát ra từ điện thoại cầm tay. Bây giờ nghĩ lại tôi mới thấy sợ, giả như mất sóng của Google Map thì làm sao tôi có thể kiếm đường vì tôi đã quên không mang theo tấm bản đồ giấy.

Xe chúng tôi quẹo vào khuôn viên nhà dòng - một khung cảnh im lìm, thanh vắng lạ

thường khiến tôi cảm thấy thán phục dì tôi. Dì đã xa nhà từ lúc mới lên 12 tuổi, theo một bà cô đi vào dòng tu. Sau bao nhiêu năm với nhiều nhiệm vụ khác nhau của một nữ tu Dòng Mến Thánh Giá ở Việt Nam, và Lào - dì tôi cũng là một trong những người tị nạn định cư ở Hoa Kỳ vào cuối mùa thu năm 1975. Vài tháng sau đó, dì đã chọn Dòng Đức Bà Đi Viêng, ở cùng thành phố với gia đình chúng tôi lúc đó, làm nơi nương tựa để đi trọn con đường tận hiến. Trong hơn 40 năm, vì số người gia nhập nhà dòng ngày càng ít nên mỗi lần chi nhánh đóng cửa, dì tôi lại đến một chi nhánh khác. Và hơn mười năm nay, dì ở mãi tận miền Đông Bắc còn mẹ tôi lại ở miền Tây Nam Hoa Kỳ. Chi nhánh ở Rockville là địa điểm xa nhà mẹ tôi nhất và vì là Dòng Kín, nên dì tôi không được về thăm gia đình; thế nên mẹ và dì không được gặp nhau thường xuyên. Đó cũng là lý do thúc đẩy tôi đưa mẹ đến thăm dì tôi.

Thế rồi cũng đến lúc chia tay dì. Tôi bùi ngùi thầm nghĩ, “Có thể đây là lần cuối chăng?” Mẹ đã cao tuổi; Dì cũng đã 83. Còn tôi, với cơn bệnh nan y...Tôi chỉ biết tạ ơn Chúa đã ban cho chúng tôi những giây phút bên nhau thật tuyệt vời, khó quên.

Thiếp đi trong giấc ngủ thấp

thoáng dáng dấp nhỏ như một cô bé 12 tuổi - gầy còm, cân nặng chưa được 80 lbs. - của dì tôi trong bộ áo đen. Dì bước đi chậm chạp vì chứng phong thấp kinh niên. Với khăn lúp che kín, chỉ thấy được nụ cười sung sướng và ánh mắt vui mừng...tôi lại tạ ơn Chúa đã ban cho mẹ tôi, tuy lớn hơn dì những 6 tuổi nhưng mẹ tôi còn đi đứng mạnh mẽ để có thể đến thăm em mình.

Sáng hôm sau, chúng tôi lại lên đường, sau một ngày dài với hai chuyến bay và nhiều giờ chờ đợi, tôi thực sự cảm thấy yên lòng hơn khi máy bay đáp xuống phi trường Denver lúc mặt trời sắp ngã xuống sau dãy núi. Nơi đây mẹ đã được gặp đứa cháu ngoại thứ sáu mới toanh, vừa chào đời đúng 2 tuần trước đó, còn tôi không phải lo lắng kiếm đường đi nước bước vì có gia đình chị cả tôi đưa đón và được anh chị chăm sóc từng miếng ăn giấc ngủ trong ngôi nhà nhỏ nhỏ xinh xắn nhìn ra bờ hồ thật thoải mái. Chúng tôi đã có những giây phút sum họp với gia đình các con cháu của chị tôi, những kỷ niệm vô giá, khó

quên.

Một chuyến đi của hai mẹ con, tuy cách nhau gần 30 tuổi đời nhưng cùng chung số phận, không biết ngọn đèn nào sẽ tắt trước, là một món quà tuyệt vời Chúa đã ban riêng cho mẹ và tôi.

Hôm nay, nghĩ về chuyến đi vừa qua, tôi không biết làm sao để cảm tạ cho xứng với những Hồng Ân Chúa ban cho tôi, nhất là trong chuyến đi tràn đầy ý nghĩa này, mọi việc đã diễn tiến êm xuôi ngoài sự phỏng đoán của tôi, một bằng chứng nhỏ là trong 7 chuyến bay của chúng tôi, chuyến nào cũng đi và đến đúng giờ hoặc sớm hơn dự định.

Đúng như lời của các anh chị em trong phong trào Cursillo đã thường chúc mừng tôi trong hơn 3 năm nay, Chúa thương tôi và đã làm phép lạ cho tôi...Cầu xin cho tôi ơn bền đỗ tín thác vào Lòng Thương Xót của Người...

“Đối với Thiên Chúa thì mọi việc đều có thể được” Mc 10:17
-27

GẶP GỠ CHÚA QUA CUỘC HÀNH HƯƠNG THỨ VỊ

Đa-Minh Vũ V. Cao

Cuối tháng 7 vừa qua, gia đình tôi có dịp theo phái đoàn của Frere Phong đi tham dự đại hội

giới trẻ thế giới tại Kraków, Ba Lan. Trước giờ khởi hành, chúng tôi đến dự thánh lễ và cầu

nguyện, xin ơn bình an cho chuyến đi và đặc biệt xin Chúa cho trái tim tôi được mềm mại hơn trong cung cách đối xử với tha nhân. Sau đó chúng tôi xưng tội, phó thác mọi sự cho Chúa rồi chuẩn bị ra phi trường.

Khi đoàn dừng chân tại nhà ga chính của Munich - nước Đức - thì một cuộc khủng bố

đã xảy ra tại đây và nhà ga hoàn toàn bị cô lập - đúng khi lúc vợ chồng tôi đang đi tham quan ở bên ngoài. Frere Phong và khoảng 35 em khác, trong đó có con gái và 2 đứa cháu ruột của tôi, bị kẹt trong nhà ga. Sau 3 giờ đồng hồ lẩn tránh, Frere đã dẫn được tất cả các em ra ngoài an toàn. Chúng tôi đang lo lắng vì lỡ chuyến xe lửa và không biết sẽ ngủ ở đâu thì được một ông chủ khách sạn giàu lòng nhân từ, nghe việc và nhận cung cấp chỗ nghỉ qua đêm và đồ ăn miễn phí cho mọi người. Khoảng 12 giờ đêm vợ chồng tôi cũng tìm được đường về tới khách sạn. Tạ ơn Chúa mọi người được bình an.

Hôm sau chúng tôi đáp xe lửa đi Kraków. Phái đoàn gồm 125 người, trong đó có 1 Linh

Mục và 1 Sơ. Chúng tôi được 1 giáo xứ nhỏ ở ngoại ô bảo trợ. Họ chia chúng tôi ra thành từng nhóm nhỏ và gửi chúng tôi cho các gia đình giáo dân địa phương. Những gia đình này sẽ cung cấp phòng ngủ, bữa ăn sáng và giúp di chuyển cho chúng tôi.

Do một linh cảm nào đó mà ngay sau khi biết tên người bảo trợ của mình, tôi nói với vợ và con gái tôi, "Chúng mình được sắp xếp một cách rất đặc biệt." Quả đúng như vậy. Khi

về tới nhà, họ mời chúng tôi vào bàn ăn, trên bàn ngoài những thức ăn địa phương bày la liệt còn có cả cơm xào thịt gà. Sau bữa ăn, họ dẫn chúng tôi lên phòng ngủ, 2 người 1 phòng. Căn phòng thật lịch sự, trên bàn có để sẵn 1 bình bông tươi, 1 chai nước coke và 1 chai nước lạnh. Phòng có cửa sổ lớn nhìn ra bên ngoài với cảnh thiên nhiên thật đẹp.

Tối đó trong lúc cầu nguyện tôi thưa với Chúa: “Lạy Thầy con biết đây là sự sắp xếp của Thầy dành cho con, nhưng con rất xấu hổ vì con chưa tiếp đón



ai được như vậy.” Tôi nghe như có tiếng đáp lại ở trong đầu “Không sao, Ta muốn con thấy để con cũng sẽ làm như vậy cho những người mà Ta sẽ gửi đến với con sau này” và tôi đã chỉ biết cúi đầu xin vâng.

Chúng tôi đến Kraków khá sớm nên có giờ đến thăm Đền Thánh Giáo Hoàng Gioan Phao Lô II với ý định dâng 1 thánh

lễ riêng cho nhóm. Nhưng không có chỗ trong đền thánh, chúng tôi phải dâng thánh lễ dưới những lùm cây trong lúc trời mưa lạnh. Cảm xúc dạt dào lại đến với tôi khi nhớ lại Thánh Lễ mà tôi tham dự trên một hòn đảo hoang trong lúc vượt biên; khung cảnh cũng tương tự như hôm nay. Tôi thì thầm “Lạy Chúa, có phải Ngài muốn nhắc nhở con những ân sủng Ngài ban cho con 38 năm về trước không? Con có bao giờ dám quên những gì Ngài đã làm cho con!” Trong cơn cảm xúc, tôi được nghe bài đọc 1 nói về người thợ gốm đã khổ công nặn những cục đất xét ra những hình dáng mà họ muốn. Tôi tự nghĩ, chính tôi cũng phải trở nên mềm mại để Chúa uốn nắn tôi thành con người mà Chúa muốn. Ôi sao lại có sự phù hợp với ý mà tôi xin trước ngày lên đường như thế này!!!

Chuyến đi rồi cũng chấm dứt, tôi bùi ngùi chia tay gia đình bảo trợ và những người bạn mới gặp nhưng tôi rất vui vì biết được ý Chúa và hiểu được tình người. Tôi tự nhủ phải cố gắng sống xứng đáng với những cảm nghiệm mà tôi gặp được trong chuyến đi này. Tạ ơn Chúa.

CHÚA ĐỒNG HÀNH TRONG CẢM NGHIỆM CHÍNH MÌNH

*Phaolo Nguyễn Tiến Đức,
Khóa 50*



Sau khi đi dự khóa về, em kết 2 điều, một là cách tổ chức châu thánh thể, hai là sự hòa

đồng vui vẻ và khiêm nhường của các anh cursilista trợ tá. Thành thử, khi anh trưởng khóa vừa gợi ý chia sẻ thì em nhận lời để nói về 2 điều này.

Khi dự khóa Ultreya tháng 11 vừa qua xong thì em mới vỡ lẽ: Thì ra mấy chị cũng có những cảm nghiệm y chang như phái nam! Đã vậy mà lại còn được chia sẻ trước cho nên em mau lẹ liên lạc anh trưởng khối xin cho rút khỏi chia sẻ. Nhưng anh Trưởng Khối Hậu trả lời gọn gẽ: mỗi người mỗi kinh nghiệm, có giống cũng không sao. Cho nên em đã chấp nhận chia sẻ, nhưng lúc đứng trước mọi người thì hơi run.

Thứ nhất, em đã suy nghĩ và tự hỏi với chính em: Cái gì làm mình yêu Chúa và gần Chúa hơn sau khóa học. Chắc chắn là em không ghét Chúa trước đây, cho vàng cũng không

dám. Trước đây em cũng có đi châu thánh thể, mặc dù không thường xuyên. Sự học hỏi và cầu nguyện trong Khóa Ba Ngày giúp em nghiệm ra rằng:

Trong bất cứ tình yêu nào - từ tình yêu giữa cha mẹ với con cái, tình yêu đôi lứa, vợ chồng, vân vân... cái quan trọng là 2 người phải chia sẻ, đàm thoại - thì tình yêu đó mới phát triển mãnh liệt được. Với Chúa cũng vậy, nếu tâm sự thường xuyên hơn, thì mình sẽ yêu Chúa hơn, gần gũi, và thân thiện với Chúa hơn.

Trước đây em cũng yêu Chúa, nhưng sợ nhiều hơn yêu. Em cũng cầu nguyện, nhưng thực ra là cầu xin nhiều hơn là nguyện cầu... Nhưng sau nhiều tuần thường xuyên cầu Thánh Thể, hay nhiều dịp tỏ thể tâm sự với Chúa như là người bạn, hay như một đứa con nít nhõng nhẽo với người cha - em nhận thấy là em được gần Chúa hơn rất nhiều.

Con người có lúc này lúc khác, và em hiểu là sẽ có lúc nào đó trong tương lai, tình yêu với Chúa có thể bớt sùng... Nhưng mà không sao, vì em biết chắc chắn nếu tình yêu em cho Chúa có bị thiếu hụt thì cũng chỉ bởi vì ít tâm sự với Chúa. Và sự hiểu biết này sẽ là kim chỉ nam cho em để em mau mau quay lại tâm sự thêm với Chúa.

Phần thứ 2 em muốn chia sẻ là tính khiêm nhường. Khi mà mình nói 2 từ “khiêm nhường”, thì có 2 từ trái ngược là “kiêu ngạo”. Chẳng có ai thích kẻ kiêu

ngạo cả, em cũng vậy. Em cũng biết là Chúa rất dị ứng với sự kiêu ngạo. Trong Kinh Thánh phải có đến vài chục lần, Chúa đã phản ứng mạnh mẽ với sự kiêu ngạo. Chúa đã nhấn mạnh, sẽ là số không nếu làm một việc tốt mà kiêu ngạo. Cho nên trước đây em cũng rất cẩn thận để đề phòng, và có lẽ thế nên em không nghĩ là mình kiêu ngạo. Nhưng sau khi đi khóa về, kiểm điểm lại chính mình - và nhờ ơn Chúa soi đường, em đã chợt nhận ra mình kiêu ngạo rất nhiều. Em đã nhận ra 3 điều vì sao trước đó em đã không thấy sự kiêu ngạo của mình.

Trước hết là sự sai lầm trong nhận diện tính chất kiêu ngạo. Em nghĩ thường những người có tiền, có tài thì mới dễ kiêu ngạo; còn em không tiền, vẫn ở nhà share, không tài cán gì thì sao mà có chuyện kiêu ngạo được. Môi trường sống của em là hãng Jabil - một hãng thầu contract manufacturing; Ở level trên em cũng tính ra hàng trăm người, sáng đi chiều về với gia đình, không thể tin được là em đã kiêu ngạo. Vậy thì em kiêu ngạo ở đâu? Thừa có.

Em biết về Cursillo đã trên 20 năm rồi - qua một người bạn, hay nói đúng hơn là 1 người hàng xóm. Khi mới qua Mỹ có anh hàng xóm trạc tuổi,

cũng công giáo, cũng mới qua Mỹ ở apartment đối diện. Mấy tháng đầu tiên, sáng sáng hai đứa đón xe bus đi xuống San Jose down town để học Anh Văn và học xin việc làm. Trong một lần đi xe bus anh ta chìa ra một miếng giấy giống như tờ “Chân Lý” lúc bấy giờ; không hiểu anh ta lấy từ đâu đó và anh ta rủ - đang rảnh rồi, có đi khóa Cursillo không thì hai đứa đi. Nhưng lúc đó trên xe bus nên qua ngày sau là em quên mất và cũng chẳng thấy anh ta nói gì nữa.

Sau này trong gia đình em - cha mẹ, anh chị - ai cũng đi dự khóa nhưng mà em thì tới giờ mới đi... điều em muốn nói ở đây là em đã kiêu ngạo với Chúa; cứ nghĩ là nếu có dự khóa này thì cũng chỉ là cầu nguyện tĩnh tâm vài ngày thôi - như em đã làm nhiều lần trong quá khứ. Cho nên chưa hẳn tiền hay tài làm em kiêu ngạo; chưa hẳn là khi kiêu ngạo với người khác thì em mới kiêu ngạo - và đó đã là nhận định sai lầm của em. Bởi chỉ vì làm biếng mà em đã kiêu ngạo với Chúa.

Theo em, cũng có thể cùng một việc - dù là việc tốt - nhưng chỉ cần suy nghĩ khác sẽ thành kiêu ngạo. Ví dụ: Chúa bị cám dỗ sau 40 ngày ăn chay; đang khi đói bụng thì con quỷ mới bảo Chúa ăn đi. Chúa có

bản tính con người nên đói bụng muốn ăn miếng bánh là chuyện bình thường. Em không nghĩ ăn miếng bánh là có tội cho dù là ăn đang ăn chay. Nhưng nếu trong suy nghĩ của Chúa, Ta sẽ biến cục đá này thành bánh để mà (con quỷ) biết rằng ta ở trên Trời xuống thì lại khác. Và dĩ nhiên Chúa đã không mắc lừa con quỷ.

Như đã nói ở trên, khi nhận lời chia xẻ - suy nghĩ đầu tiên của em đã là kiêu ngạo vì em sợ mình chia sẻ không hay, tức là đã có sự so sánh - và nó biến sự chia xẻ đi sai mục đích. Thay vì chia xẻ để các anh chị ai muốn học thêm tính khiêm nhường chẳng hạn - có thể hiểu là ma quỷ đã cám dỗ em làm sao để có kinh nghiệm - và hóa ra em chia xẻ để hơn thua với người khác. Cũng may, anh trưởng khối có nói kinh nghiệm thì của em, còn nói thì để Chúa Thánh Thần nói; và may thay, em đã kịp suy nghĩ lại.

Khi giáo sư muốn nhận sự giúp đỡ để xây nhà thờ, em cũng băn khoăn suy nghĩ về điều kiện tài chánh của mình - không biết có cho phép không. Tới lúc biết là anh chị em trong nhà ai cũng đóng góp, thì tự dưng em suy nghĩ khác đi: Mấy ông mấy bà đóng góp được thì mình thua kém sao. Đó là sự kiêu ngạo mà Chúa không muốn - dù sự đóng góp là việc

tốt.

Điều cuối cùng về sự khiêm nhường em muốn chia sẻ là: ma quỷ rất khéo đến độ đôi khi làm em rất khó nhận diện ra sự kiêu ngạo.

Em rất hạnh phúc với môi trường Chúa ban cho em hiện tại. Sáng đi làm, chiều về với gia đình. Có công ăn việc làm và gia đình hạnh phúc không hề có vấn đề gì. Chỉ lâu lâu mới có hơi to tiếng, la rầy vợ và con cái. Bây giờ vấn đề của em là ở chỗ này: Khi to tiếng với vợ con, em đã không tôn trọng vợ con; em đã đặt mình ở vị trí cao hơn nên em mới có quyền la rầy. Và ở vị trí cao hơn thì đã biến thành kiêu ngạo. Bực mình và nóng nảy sẽ biến em thành kiêu ngạo.

Vào hãng em bực mình, cần nhàn vì bạn đồng nghiệp làm không đúng cũng là kiêu ngạo. Chuyện đã sai rồi, cũng phải làm lại thôi - có cần nhàn thì cũng chẳng thay đổi gì - cũng vẫn phải làm lại y chang, đầu óc thêm rối rắm - vậy mà em không nhận ra trước đây.

Em đi làm, ngày nào cũng quẹo phải ở góc đường Berryessa và Capital. Quẹo phải là vào freeway nên lúc nào cũng kẹt cứng - nhưng hai lanes bên cạnh thì lúc nào cũng trống. Lâu lâu có một anh chàng chơi ăn gian, chạy lần lần bên cạnh rồi xin qua mặt em vào trước đầu xe em. Lúc đó nóng lên, lẩm bẩm một mình, "Ê mày - đây là Mỹ nhe; get in line nhe mày"... Và rồi đi sát hơn, nhất định không cho họ vào. Nhưng nay nghĩ lại làm vậy thì được cái gì chứ; nếu anh kia cứ nhất định chui vào thì lại có thể xảy ra tai nạn - nếu không nguy hiểm thì lại tốn thì giờ với bảo hiểm... Mà giả sử anh kia làm chung hãng với mình, hai chiếc xe chạy cùng tốc độ - thì nếu mình nhường cho anh ta thì anh ta cũng chỉ tới trước mình chắc cũng chỉ vài giây thôi... ăn thua vài giây mà thêm phiền mình mà em đã không nhận ra.





Cảm Nghiệm Hồng Ân Thiên Chúa Trong Khóa Tĩnh Tâm

Agnes Thái Thu Hà

Thật là Hồng Ân cho tôi và các anh chị em đã tham dự khoá tĩnh tâm tại trung tâm Saint Clare do phong trào Cursillo Việt Nam San Jose tổ chức từ ngày 13 đến 15/1/2017. Tôi vô cùng biết ơn hai cha linh hướng, cha Phạm Kim Hùng và cha Võ Trần Gia Định, cùng các anh chị trong VPĐH và Ca Đoàn, đã làm việc quá nhiệt tình với tình yêu Chúa Kitô để khoá tĩnh tâm được thành công mỹ mãn.

Các tham dự viên đã có thời gian và không gian tuyệt vời trong khoá tĩnh tâm này. Rừng cây hoa lá xanh tươi bừng lên tia nắng ấm áp, không gian tĩnh mịch sâu lắng làm cho tôi cảm thấy an bình yên nghỉ trong tay Thầy Chí Thánh, lòng sẵn sàng đón nhận những điều tuyệt diệu chân thành của một cuối

tuần.

Chủ đề khoá tĩnh tâm năm nay là "**Khuôn Mặt Người Môn Đệ**" do cha Võ Trần Gia Định giảng thuyết. Ngài đến từ Phi Luật Tân, là nhiệm sở mới sau nhiều năm làm việc tại Boston, miền Đông nước Mỹ. Đó là vị linh mục trẻ đầy trí tuệ, khiêm nhu, nhiều năng lực. Lời thuyết giảng của Ngài có khi dịu dàng, có lúc đầy khí phách. Với 5 bài nói chuyện với nội dung đầy ơn Chúa đã khai phá tâm hồn người nghe bằng đức tin huyền diệu bền đỗ vào Anh Giêsu, một cách trần trụi đầy thần khí.

Bước chân vào phòng ghi danh tôi đã thấy cái đẹp Thiên Chúa mượn tay cha và Ban Tổ Chức làm việc cho những con chiên ngoan của Ngài. Một vùng đất hồi sinh với cây cỏ xanh tươi, một cây nến Phục

Sinh được thấp sáng mãi trong suốt khoá tĩnh tâm kỳ diệu. Tôi nhận được cuốn chương trình đẹp từ hình thức đến nội dung phong phú, một niềm tin tưởng vững chãi trong tôi rằng khoá tĩnh tâm này sẽ thành công mỹ mãn. Tôi thấy hưng phấn lạ thường.



Ngay đêm khai mạc, tôi quay lại chia sẻ cùng anh Chủ Tịch Phong Trào: "Ôi anh tìm đâu ra một thiên thần sáng chói thế này!" Nhưng tôi cũng âm thầm cầu nguyện cho người tôi tớ này của Chúa Cứu Thế trong con người bình thường mà làm những việc không bình thường, Xin Thầy Chí Thánh gìn giữ ngài được ơn bền đỗ vì đời Linh Mục quá khó khăn đầy thử thách.

Tôi nhớ những lời giảng giải đầu tiên chân thành xác tín của ngài về Cầu Nguyện. Ngài nói rằng, trong cuộc tình của

chúng ta với Thiên Chúa nếu thiếu cầu nguyện sẽ gãy đổ. Trong tình lặng hãy dâng lên Thiên Chúa tất cả sự đón đau, tội lỗi để được Thầy chúc phúc và tha thứ để được ngài đổi mới thương yêu, vì Thầy là con đường, là sự thật, và là sự sống. Ngài không bao giờ gian dối hay đổi thay. Thân xác tâm hồn chúng ta sẽ trở nên rác rưởi nếu chúng ta rời xa Thiên Chúa, đáng toàn năng mà khi mới chào đời chúng ta đã được Ngài chúc phúc qua phép Rửa cao sang, rồi được nhận lãnh các phép bí tích thần

diệu cho đến lúc chúng ta trở về quê hương yêu dấu của Cha chúng ta trên Trời

Có những lúc chúng ta thao thức về Đức Tin bởi vì chúng ta luôn khao khát vật chất tiền bạc, muốn vợ vét tất cả về mình. Chúng ta chỉ muốn nhận, không muốn cho đi, không bố thí cho người đói khát khắp nơi. Chúng ta vợ vét cả sự gian dối hơn thua về mình mà không nhớ hay đưa má bên kia cho người ta tát tiếp, khi đó người thắng lại là mình trong hồng ân Thiên Chúa. Chúng ta thiếu thủy

chung cùng Thiên Chúa khi chúng ta bỏ lễ, bỏ anh chị em đồng môn đi "lạnh quanh cho đời mỗi mệ". Chúng ta luôn phê phán để bị phê phán. Chúng ta keo kiệt với người nghèo mà chiêu đãi người giàu có. Mẹ Teresa, vị thánh giữa đời thường đã làm những việc phi thường. Mẹ đã dẫn thân cùng Thiên Chúa trong các ngõ hẻm tối tăm để đổi mới các xác thân hôi thối sắp ra đi vĩnh viễn vẫn bị đời bạc đãi. Các vị thánh giữa đời thường họ phát ra thần khí bay bổng nhiều nơi trong khi họ chỉ là một thân xác mọn hèn. Thiên Chúa đã cho họ sự tự do vì họ thành nhân đức, trí tuệ và tài năng dũng cảm để cứu nhân sinh. Một nguồn suối tâm linh ngọt ngào ân sủng đó là Đức Kitô Phục Sinh để cứu nhân loại luôn vướng tội nơ.

Qua các vị chân chiên nhân hậu đã hoà giải với ta cùng Thiên Chúa. Ngài luôn vực chúng ta dậy, tha thứ tội lỗi của chúng ta để chúng ta mãi mãi là khuôn mặt người Kitô hữu yêu dấu của Thầy Chí Thánh từ bi, đức độ công bằng. Cái thừng "tôi" giờ đây đã ngã gục để nhường chỗ cho cái tôi của Thiên Chúa. Một khuôn mặt Phục sinh ngàn đời tồn tại trong loài người. Hội thánh của chúng ta màu

nhệm vững bền trong các nhiệm tích mà Thiên Chúa đã trao ban trong tay các linh mục dồi dào ân đức. Tôi là ai? Với Thiên Chúa, tôi là môn đệ; với anh em, tôi là lãnh đạo chân chính; đối với thế giới tôi là Kitô. Với chính mình tôi là người Phục Sinh.

Trong cuộc tĩnh tâm này anh Trưởng Trưởng Lãnh Đạo đã trình bày chương trình hoạt động và hoa quả Thầy Giêsu ban phát cho phong trào chúng ta cách nhiệm mầu với những khuôn mặt trẻ kể thừa nhiệt tình, trí tuệ và dũng cảm. Họ nhận nhiệm vụ và luôn hoàn thành tốt đẹp. Thành thật xin cảm ơn Ban Điều Hành PT.

Sau thánh lễ là những lá thư tình của Thiên Chúa qua tay anh chị em trao cho nhau đầy cảm xúc. Tôi không cảm được nước mắt chia tay và cảm tạ Thầy Chí Thánh đã làm việc trong các Cha, các Soeurs và các anh chị em một cách tuyệt vời qua họp gia đình, chia sẻ, suy niệm, hoà giải và sống bên nhau trong phút tâm tình đầy tình yêu Thiên Chúa. Cha chúc lành cho mọi người ra về bình an. Mọi người cầu xin cho cha an lành và xin cha có dịp về với Phong Trào Việt Nam San Jose trong tình yêu Kitô.



Hình Các Tham Dự Viên Khóa Tĩnh Tâm Của Phong Trào Cursillo VSJ tại St Clare's Retreat Center, 13—15/01/2017

Hình ảnh khóa tĩnh tâm tại St. Clare's Retreat Center 13-15/2017









Giới Thiệu Tác Phẩm Nghệ Thuật

Bản tin tháng 1, 2017 xin giới thiệu đến quý anh chị hai tác phẩm hội họa rất sống động được and Cursillista Nguyễn Như Bá vẽ trên tranh sơn dầu.



DANH SÁCH NIÊN LIÊM, ỦNG HỘ & HỖ TRỢ PT QUỐC GIA

Tính đến tháng January, 2017

Danh tánh	Niên liêm	Ủng hộ	Hỗ trợ PT Quốc Gia
AC Hai Au & Trina Phan Vu	\$50	\$149	
Giuse Le Xuan Sang	\$50		
Maria Theresa Pham Mai	\$50		
Hoang Nguyen	\$25		
Tran Thi Nghiem	\$25		
Nguyen Dinh	\$25		
Nguyễn Như Bá	\$40		
Nguyễn Thanh Nghi	\$30		
Nguyễn Tề My	\$30		
Nguyễn Minh Triết	\$30		
Nguyễn Chân Tú	\$30		
Đỗ Minh Chánh	\$30		
Lucia Trinh Anh Hong	\$25		\$3
Theresa Pham Thi Muoi	\$25		\$3
Theresa Dinh Nam	\$25		\$3
Theresa Dinh Dao Hoe	\$25		\$3
Maria Pham Yen	\$25		\$3
Maria Hoang Kim	\$25		\$3
Maria Nguyen Thi Tuyet	\$25		\$3
Maria Bui Khiem	\$25		\$3
Louise De Marillac Lien Le	\$25		\$3
Henrietta Tran Thi Hien	\$25		\$3
Chi ToLan Tran	\$50		
Maria Nguyen Thien Thao	\$50		
Le Kim Phuong	\$25		
Anh Minh C. Hoang	\$80		
Maria Huong Nguyen		\$20	
Fresno Cursilistas ung ho rao tuoi cho hai khoa 50 & 51			
Giuse Do Duc On	\$30		
Maria Tran Kim Ruyen	\$30		
Nguyen Ngoc Bich	\$30		\$10
Maria Nguyen Thi Ngan	\$25		
Joseph Nguyen Van Tan	\$25		
Maria Pho Tram Tien	\$25		
Bach Nguyen-ung ho ban tin Ultreya		\$50	
AC Tran Hieu & Hoa Le		\$420	
AC Huong Nguyen & Uc Van Nguyen- ung ho ban tin Ultreya		\$50	
Nhieu Cursilistas ung ho QG @ Mass			\$806
Chi Mai Nguyen	\$25		\$3
Martha 49-Chi Kim Hong	\$25		\$5
Martha 49-Chi Kim Cuc	\$25		\$5
Chi LanAnh Nguyen	\$25		\$5
Chi Lien Khieu	\$25		\$5
Chi Kim Dung Phan	\$25		\$5
Nhom Anna ung ho ban tin Ultreya		\$40	
Anh Phan Nguyen	\$50		
Anna Nguyen Thi Nu	\$50		
Anh Micae Nguyễn Tony		\$145	

VNĐH chân thành cảm ơn sự ủng hộ và đóng góp niên liêm, Ủng hộ và Hỗ trợ PT Quốc Gia của quý anh chị.



CURSILLO MOVEMENT—VIETNAMESE SECRETARIAT

Kính Biểu : _____
